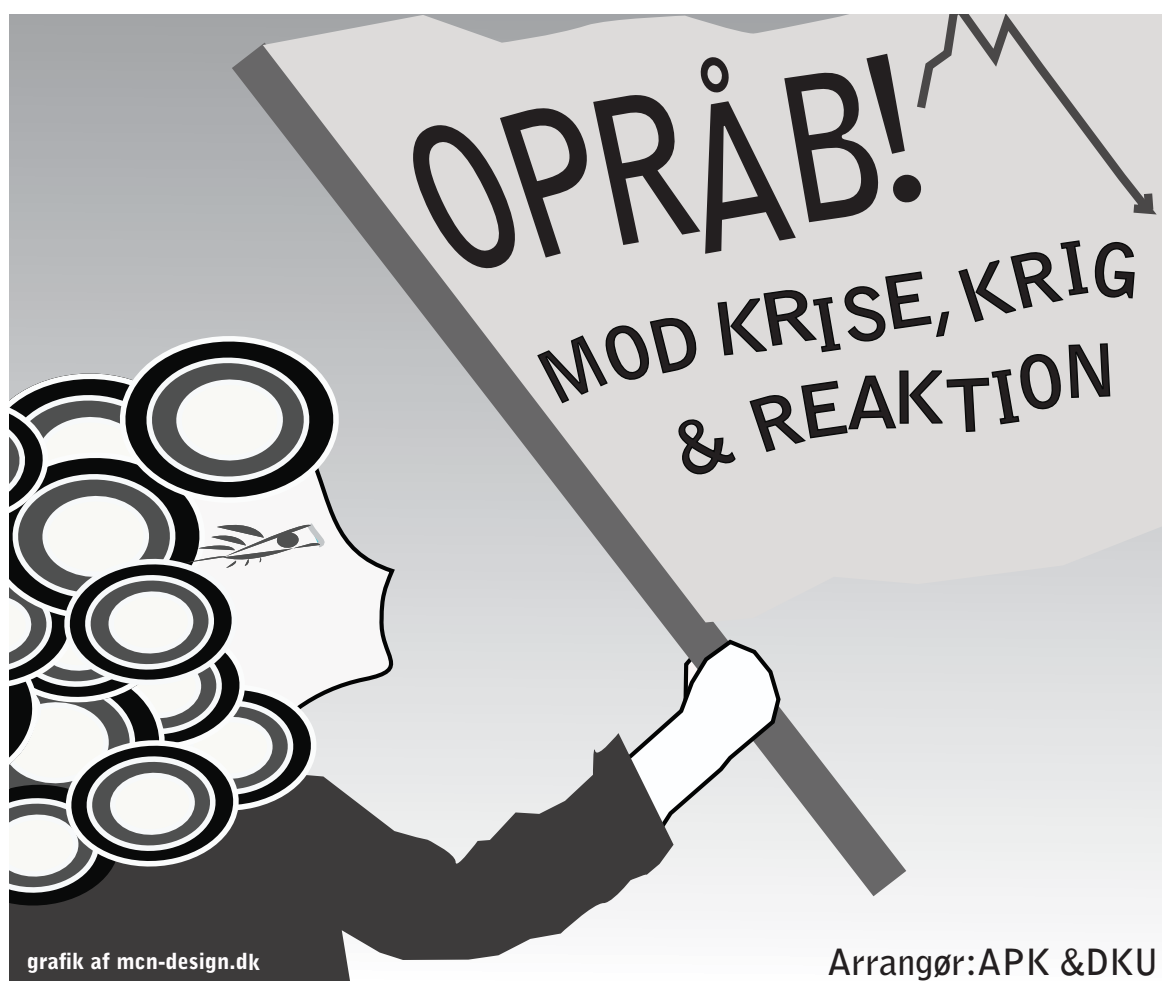

KOMMUNISTISK POLITIK

1. maj 2009 - Arbejderklassens internationale kampdag

ARBEJDERE I ALLE LANDE, FORÉN JER!

Nr. 9

13. årg.

2009

24. april -

7. maj

Støttepris 20 kr.

TEMA: APKS 4. KONGRES

- 1. maj i det 21. århundrede s. 2 • Pirater, racisme og løgne s. 3 •
- Ingen hvedebrødsdage til Løkke s. 4 • Blodig vegetarisk køderstatning s. 7 •
- Podagra i systemet s. 9 • 1. maj 2009 - Mod krise og krig og reaktion s. 10 •
- APKs 4. kongres: Ny generation rykker frem s. 12 •
- Beretning til kongressen s. 14 • Kongresudtalelser s. 17 •
- Flere spørgsmål til APK s. 20 • Venezuela: Manifest til folket s. 21 •
- Debat s. 22 • Krisens ansigter s. 24

1. maj i det 21. århundrede

KOMMUNISTISK POLITIK

Det er allerede den sidste 1. majdag i det 21. århundredes første årti. Hvis det nye århundrede (faktisk også starten på et nyt årtusinde) lagde ud med store forhåbninger blev de snart forvandlet til et mareridt, til et inferno af terrorkrig, tortur og terrorlove, til tøjlesløs aggression og mord på hundredtusinder, måske millioner af mennesker. Krigen mod Afghanistan, massakren i Mazar-i-Sharif, krigen mod Irak, massakren i Falluja og talrige andre byer, krigen mod Palæstina, massakren på Gaza City, krig og massakrer, krig og tortur, i en endeløs strøm af navne og blodige og lemlæstede kroppe, som medierne for det meste skåner folk for at se.

Et årti med et hidtil uset økonomisk opsving, der fik lovprisningerne af kapitalismen til at lyde rigtige, eller i det mindste plausible, i mange ører, når de blev gentaget af nyliberale og neokonservative ideologer og politikere – og ekkoet i formiddagsaviserne og Tv-nyhederne. Boligboblens og friværdiens glade år, som følte som en evighed, der aldrig ville tage slut.

Og så den bristede boble, de bristede drømme, de forliste illusioner.

Kapitalismen er ikke et eventyr med en happy end. Den er et ondt eventyr, arbejdernes og folkens mareridt og bøddel.

Var der nogen snese millioner i de rige kapitalistiske lande, der fik del i boomet, var der milliarder verden over, der aldrig kom i nærheden af en optur, og som nu rammes af krisens katastrofale konsekvenser, den trøstesløse fattigdom, der kun bliver værre, de lukkede udsigter til noget bedre.

I nogle årtier kunne den borgerlige propaganda med et vist (og stadig mindre) held bilde folk ind, at socialismen havde spillet fallit, at der ikke var noget alternativ til kapitalismen, og at kapitalisme betød global fremgang, respekt for menneskerettigheder, fred. Ikke længere! Nu ved folk, at det var det onde eventyr. Det var løgn.

For nogle år siden sagde progressive mennesker, der havde fået nok af kapitalismens kriminelle kaos, at et andet samfund var nødvendigt. I nogle år stortrivedes forsøgene på at lave utopier og konstruere alternative samfundsmodeller. Så måtte man konstatere, at det eneste eksisterende alternativ til kapi-

talisme er socialisme. At kapitalismen har spillet fallit, og at den må kastes på historiens mødding, hvis menneskene og planeten skal leve og blomstre.

Nu går diskussionen på hvilken socialisme. På Marx' og Engels' tid var der også mange bud på, hvad et socialistisk samfund ville være. De socialistiske utopier blomstrede. Men de to geniale kampfæller anbragte socialismen på videnskabelig grund. Deres enorme intellektuelle kraftpræstation afslørede, at socialismen opstår af det kapitalistiske samfunds skød, og at der er en bestemt samfundsklasse, de moderne arbejdere, der er dens fødselshjælper, revolutionens forløbere.

Socialismen som økonomisk og socialt system har eksisteret i nogle få årtier. Det har ikke spillet fallit, selvom det kun har eksisteret under de hårdeste betingelser. Det blev fældet ved forræderi, ved revisionistisk undergravning, og ikke som følge af systemkollaps. Til gengæld har kapitalismen haft hundreder af år til, at bevise, at det duer som socialt og økonomisk system. Og har ikke været i stand til at gøre det. Bare et enkelt årti i det 21. århundrede er nok til at vise det.

APK har i denne situation afholdt sin 4. kongres. En militant og optimistisk kongres, for partier besidder en teori og en politik, der viser arbejderklassen og det store flertal en vej ud af det kapitalistiske krisehelvede til en bedre fremtid – til et samfund, opbygget på den videnskabelige socialismes grund, i overensstemmelse med de sociale og økonomiske udviklingslove, af en arbejderklasse bevidst om sin mission som skaberen af det nye samfund.

Ingen af de borgerlige eller reformistiske partier i folketinget eller udenfor har et bud på et radikalt anderledes samfund, der er skruet sådan sammen, at det virker til konstant at forbedre forholdene og mulighederne for de mange – og ikke blot for de rigeste få, på de manges bekostning. De kan snakke om det, de kan fremtrylle en illusion om det. Men ballonen revner.

Det revolutionære kommunistiske parti, bevæbnet med marxismen-leninismens teori og metode, organiserer kampen for det ny.

Redaktionen 22. april 2009

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

APK's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 325 kr.

År (25 nr.) 550 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 01.05.09

Pirater, racisme og løgne

USA har igen fået en ny nationalhelt, denne gang en kaptajn, hvis skib 'Alabama Maersk' ud for Somalia blev bordet af pirater – og den modige kaptajn tilbød sig selv som gidsel i stedet for hans mandskab. Det skulle sørøverne aldrig være gået med til, for tre af dem blev efterfølgende skudt af amerikanske skarpskytter Navy Seals, der dukkede op af intet og traf vidunderligt præcist. En måske 16-årig dreng blev taget til fange og ført til New York, hvor han skal dømmes ved en domstol, så verden kan se, at USA under Obama ikke længere bortfører andre landes statsborgere og gemmer dem i obskure kz-lejre.

Den heroiske kaptajn glemte ikke at hylde sine redningsmænd – og takke sin arbejdsgiver, den gamle danske skibsredder. Og præsident Obama har efter krigen mod terror nu erklæret 'krig mod pirater' ud for Afrikas kyster – foruden mod narko i Mexico og Latinamerika, Taliban i Afghanistan og Pakistan o.s.v..

Sømandsheltehistorien er så utrolig, at den kun kan være fiktion – som så meget andet, der af de imperialistiske stater og deres medier udgives for den rene og skære sandhed.

Kommer der sandhed på bordet, er der absolut ingen, der vil høre på den. Hele Den Europæiske Union og dens tilstedeværende udenrigsministre med Per Stig Møller imellem udvandrede fra FNs racismekonference (Durban 2) i Geneve. Det skete da den iranske premierminister Mahmoud Ahmadinejad i sin tale fastslog, at Israel er en racistisk stat:

"Det er en kendsgerning at som kompensation for de frygtelige konsekvenser af racisme i Europa, hjælp man med at bringe det grusomme og represive racistiske regime til magten i Palæstina", sagde den iranske regeringsleder, og fortsatte:

"FNs sikkerhedsråd har stabiliseret besættelsesregimet og støttet det i de sidste 60 år og givet det grønt lys til at gå videre med sine forbrydelser".

"Ordet zionisme er legemliggørelsen af racisme, der på bedragerisk vis

benytter sig af religion og misbruger religiøse følelser for at skjule deres had og grimme fjæs".

Det er sandheden, og det er klar tale, og den fik de feje og hykleriske EU-lande til at protestere diplomatisk – på en måde de ikke protesterer over for det zionistiske Israel, heller ikke da det gennemførte den morderiske og racistiske massakre på indbyggerne i Gaza for nogle få måneder siden. En afskyelig farce.

De værste racistiske regimer i verden efter det sydafrikanske apartheidregimes fald - USA og Israel - udvandrede allerede fra den første FN-konference i Durban i 2001, da aktuel racisme blev kritiseret. Denne gang har de helt boykottet den – og fået en række andre lande med, der også historisk er ansvar-

lige for racistiske folkemord og med en lang tradition for at benægte det: Canada og Australien, der decimerede deres indfødte befolkninger; Holland, Frankrig og Tyskland med deres kolonikrige og historiske fremmedhad.

Israel, Obamas USA og de allierede fik alligevel vedtaget det intetsigende og misvisende dokument, de ønskede, uden en fordømmelse af zionisme og uden stemping af islamofobi som racisme. Den danske udenrigsminister tager personligt æren herfor. Han repræsenterer en regering, der har bygget sit flertal på et af de mest succesrige fremmedfjendtlige partier i Europa, og gennemført dets politik

Hvem er 'piraterne' fra Somalia egentlig? Det er den oprindelige somaliske fiskerbefolkning, der har reageret mod

de ufattelige katastrofer, de blev udsat for, efter at den somaliske regering brød sammen i 1991. I den lovløse tilstand har vestlige profitjægere og marøder benyttet anledningen til hælde atomaffald i havet ved Afrikas Horn og samtidig lade deres trawlere overfiske kyststrækningerne. Forureningen gjorde kystbefolkningen syg. Deformede babyer kom til. Efter tsunamien i 2005 blev hundreder af gennemrustede tænder med farligt affald skyllet ind på kysterne. Tunfisk, rejer og hummere til en værdi af 300 mio. dollars bliver fisket op hvert år i somaliske vande, der ikke beskyttes af nogen flåde, af vestlige piratfiskere. Det er det, de somaliske 'pirater' søger at værges imod. Oprindeligt ville de opkræve en eller anden form for afgift af fiskeripiraterne. Og det er dem, heroiske danske orlogsskibe og amerikanske søkaptajner fører krig mod.

Nu er det hele blevet mere organiseret og indviklet. Der er gået efterretningsoperationer og storpolitik og interessesfærer i det.

Det er lidt af det samme som med Darfur. I Danmark har 'Save Darfur-bevægelsen' aldrig været særlig stor – men alle kender til dens postulater: at regimet i Sudan er ansvarlig for et stadig voldsommere folkemord i Darfur – og at Vesten bør gribe ind militært, af humane grunde. Problemet med denne 'bevægelse', der anføres af ledende amerikanske zionister, og især har vundet udbredelse i den amerikanske gymnasieungdom er, at den påståede vold siden en kulmination i 2003-2004 er aftaget betydeligt. Den sudanesiske præsident Omar Hassan Ahmad al-Bashir, som den imperialistiske krigsforbryderdomstol ICC vil have for retten, har ikke begået folkedrab – sådan som Israel har gjort det og gør det mod palæstinenserne, helt ustraffet.

Vil man kende sandheden, er det første man må gøre at trænge forbi netværket af medieløgne og propaganda fra de dominerende racistiske terrorstater.

Ingen hvedebrødsdage til Løkke og hans regering

Den kriminelle arv fra Fogh er ikke let at slippe af med for hans efterfølger – og Lars Løkke ønsker det heller ikke

Det var det egentlige budskab i Lars Løkkes særlige tiltrædelsestale som statsminister: Vi fortsætter i Foghs spor. Vi fortsætter deltagelsen i de ulovlige krige, som i Afghanistan, med Fogh på chefposten i NATO. Vi fortsætter undergravningen af velfærd og sociale ydelser. Vi fortsætter lov- og orden politikken, der har givet så fremragende resultater, at skyderier i København er vokset – ja, eksplosivt. Nu skal vi sætte mindreårige i fængsel og have den kriminelle lavretsalder ned. Vi går i Foghs fodspor, i tæt alliance med Dansk Folkeparti, det mest indflydelsesrige højrefløjsparti i det gamle Vesteuropa – med undtagelse af Berlusconi, der netop har giftet sig med det italienske fascistparti.

Lars Løkke satsede hårdt på at overbevise nationen om, at han og VK/DF-regeringen vil være den bedste til 'at styre landet gennem krisen'. Det er lidt af en mundfuld, ikke mindst i betragtning af tre forhold:

1. Fogh og Løkke benægtede og underspillede krisens eksistens så længe de kunne
2. Deres uansvarlige nyliberale politik har været stærkt bidragende til det kunstige (bolig)boom og det dybe fald
3. Deres 'krisebekæmpelse' har bestået i at tage fra de fattige og give til de rige, at lade skatteborgerne betale for storkapitalens udskejelser og akutte vanskeligheder

Så ligesom Løkke vedkender sig arv og gæld fra Fogh, må også modstanden mod den sorte regering fortsætte med uformindsket og større styrke. Der er ingen grund til hvedebrødsdage til Løkke og hans regering, som danskerne ikke har ønsket. Tværtimod skal den jages på porten så hurtigt som muligt.

Løkkes regering er svag og kan hurtigt væltes af masseaktioner.

Der skal renses ud efter Fogh.

Arven fra Fogh: Løgnen som metode

Arven fra Fogh er blandt andet et helt arsenal af svinestreger, og hans ministre er håndplukkede til at bruge dem. Det gælder ikke mindst hans gamle kampfælle og den stærke mand i den nuværende regering Claus Hjort Frederiksen.

Denne nederdrægtige køter af en arbejdsgiverminister, der nu er finansditto hos Løkke, veg i sin tid som beskæftigelsesminister ikke tilbage for noget, når det gjaldt om at terrorisere arbejdsløse eller bistandsmodtagere. Altsammen under påskud af mangel på arbejdskraft, og uden de store protester fra oppositionen eller den socialdemokratiske fagbevægelse. Syge og tilmed alvorligt syge som kræftramte skulle sættes i arbejde.

I begyndelsen af dette år fik Hjort Frederiksen gennemført et 'forsøg' med at aktivere mennesker, der var sygemeldte fra deres arbejde. Fra januar og fire måneder frem skulle alle sygemeldte i 17 kommuner, der var omfattet af forsøget, senest 8 uger efter første sygedag melde sig til samtale på jobcentret – og herefter deltage i et 'aktiv tilbud' mindst 10 timer om ugen. Kun døende og gravide er undtaget. Hvis en sygemeldt undlader at møde op eller afviser at deltage, fratages de sygedagpengene. Er man hospitalsindlagt, skal

den ugentlige samtale tages på sengen over telefonen!

Kort før påske forsikrede Hjort Frederiksen folketinget om, at kammeradvokaten havde udtalt, at han som beskæftigelsesminister lovligt kunne gennemføre dette uhyggelige 'forsøg' med sygedagpenge-modtagere uden at spørge Folketinget om lov først. Det viser sig at være ren løgn. Hjort Frederiksen bruger Foghs sædvanlige metode, men er blevet grebet i det.

Den påståede blåstempling fra kammeradvokatens side bevirkede tilsyneladende, at regeringen undgik at få et flertal imod sig ved en afstemning i folketingssalen - og derfor ikke måtte standse Hjorts forsøgspraksis. Kammeradvokaten benægter nu at han har lovlignstemplettet foretaget.

Dermed har Claus Hjort Frederiksen under ministeransvar vildledt folketinget.

Efter at bedrageriet er afsløret vil et folketingsflertal have forsøget stoppet - og de forsøgspersoner, der har fået standset udbetalingen af sygedagpenge skal have tilbagebetalt de penge, der er taget fra dem på grund af forsøget.

Professor i socialret Kirsten Ketscher konstaterer, at den nederdrægtige Hjort Frederiksen reelt har ophævet magtens tredeling og tilsidesat den demokratiske kontrol med området.

Det burde give anledning til øjeblikkelig fyring – og evt. en rigsretssag.

Arven fra Fogh: Danske Bank skriver loven

Hjort Frederiksen er måske den enkeltminister under Fogh, der har gjort mest for at skrotte de beskedne velfærdsordninger – med tvang, med list og løgn. Under krisen, hvor der ikke er mangel på arbejdende, men på jobs, bevares de sjofle tvangsordninger for arbejdsløse og bistandsmodtagere uden ændringer. Under Fogh og Hjort Frederiksen har hundredtusinder mistet retten til dagpenge, fordi de har meldt sig ud eller ikke tilmeldt sig en A-kasse, mange af dem i naiv tillid til Fogh-regeringens

rosenrøde løfter om evig gang i hjulene og mantraet om, at det danske samfunds største problem var 'mangelen på arbejdskraft'. Omtrent 450.000 danskere får derfor ingen dagpenge, hvis de bliver fyret.

De fleste af disse – nemlig 318.000 – vil heller ikke få penge fra det offentlige – kontanthjælp – fordi de enten har friværdis, formue eller ægtefælles løn at bruge af. Og alt skal være brugt helt op, før man kan få kontanthjælp. Hver syvende dansker i job vil hverken få dagpenge eller kontanthjælp, hvis de bliver ramt af krisen og mister jobbet.

Det konkluderer AE-rådet i en analyse på baggrund af tal fra Finansministeriet.

De kan ikke mindst takke Fogh, Hjort og Løkke.

Men samtlige ministre hos Fogh og Løkke kappes om rangen som største velfærdslagter. Også den tidligere velfærdsminister, islamofoben Karen Jespersen, der gik af og nu er blevet udpeget som formand for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Arven fra Fogh omfatter også en tradition for at lade Danmarks største monopol- og finanskapitalister skrive lovene. De to bankpakker, der har sprøjtet over 100 milliarder kroner ind i skrantende banker- og finansvirksomheder, var ikke mindst beregnet på at komme Mærsk McKinney Møllers Danske Bank til undsætning, for at den kunne komme ud af den krise, dens 'dristige' internationale spekulationer og investeringer (som opkøb i Irland og De baltiske lande) havde bevirket. Nu viser det sig, at Danske Bank ligefrem har skrevet loven.

Ifølge Politiken fik Danske Bank ændret i ordlyden bag Bankpakke 2 – efter den var vedtaget – da banken opdagede, at den kun kunne få billige udenlandske lån, hvis de mange statsmilliarder i form af statslån kunne konverteres til aktier, solide bankaktier. Det blev derpå ændret, så dette blev muligt.

Bankernes gode fe, bistandsminister og konservativ partiformand Lene Espersen, benægter, at Danske Bank har dikteret loven. Hvad ellers? Hun tager prisen som røver af skattepenge til bankerne. -lv

Ny statsminister fortier boligkrise

*Lejernes
Landsorganisation
kommenterer Løkkes
tiltrædelsestale*

Regeringens nye leder, Statsminister Lars Løkke Rasmussen, undgik i sin åbningstale i dag at tale om regeringens ulighedspolitik, og at det var regeringen, der fik økonomien til at eksplodere. I stedet fremsagde statsministeren fine ord om den sociale sammenhængskraft, frihed og tryghed for danskerne.

Statsministeren tog plads ved håndvasken og vaskede hele ansvaret for Danmarks finanskrisen og den voksende økonomiske krise af på den internationale udvikling.

Der var intet i talen om boligkrise, om det stigende antal tvangsauktioner, om et socialt boligbyggeri, der er gået helt i stå, eller om den stigende utryghed, fordi udbuddet af ledige lejeboliger siden 2001 markant er ændret til meget dyre privatejede lejeboliger, boliger, som almindelige indkomster ikke har råd til.

Der var heller ikke noget om den stigende utryghed hos lejerne, fordi

finanskrisen efterlader lejerne i en urimelig usikker situation, når boligmarkedets lykkeriddere går fallit eller groft misbruger lejelovgivningen, eller når klemte boligejere sender sorteper videre til lejerne.

Der var heller ikke noget om den stærkt øgede formueulighed i Danmark, og heller ikke noget om regeringens skæve skattereformer, som hver gang har stillet lejerne med det ringeste resultat, for mange endda røde tal.

Statsministeren huskede flere gange lov og orden-temaet, men glemte, at forudsætningen for sammenhængskraft og tryghed er en fair og lighedsorienteret politik styret igennem af en regering, der evner at samle et bredt flertal i folketinget.

Løkke frygter EU-modstanden

Den nye statsminister har ikke nødvendigvis udskudt undtagelsesafstemningerne. Han vil bare ikke love dem inden næste valg, hvis han ikke kan vinde, konstaterer Ditte Staun fra Folkebevægelsen mod EU.

Statsminister Lars Løkke Rasmussen har trukket sin forgængers løfte om undtagelsesafstemninger inden næste folketingsvalg tilbage.

I sin tiltrædelsestale til Folketinget siger han:

”Regeringen vil fortsat arbejde for, at de danske undtagelser afskaffes. Men tiden skal være moden. En folkeafstemning kræver et bredt og solidt flertal i Folketinget.”

- Den nye statsminister frygter EU-modstanden. Han har ikke nødvendigvis udskudt undtagelsesafstemningerne. Han vil bare ikke love dem inden næste valg, udtaler Ditte Staun, som er en af spidskandidaterne og talspersonerne for Folkebevægelsen mod EU.

- Undtagelserne er mere relevante end nogensinde før, i takt med at EU får mere og mere magt på de områder, som de handler om. Det er langtfra tid til deres afskaffelse. Men Lars Løkke og de øvrige ja-politikere på Christiansborg står alligevel fortsat på spring for at afskaffe dem og håber en situation, hvor de kan manipulere sig til det. Og den situation kan opstå såvel før som efter næste folketingsvalg.

Vi stopper ikke før udvisningerne stopper

40 aktivister blev mandag aften den 20. april anholdt i Københavns lufthavn, da de forsøgte at stoppe en tvangsudvisning. Aktivisterne lavede en fysisk blokade af Check-In-skranken til den pågældende flyafgang, hvor de informerede passagerne og personalet om den forestående udvisning.

”Selvom aktivisterne forholdt sig roligt, skred politiet hurtigt til en række voldelige anholdelser. En efter en blev deltagerne kastet ned på jorden, en så voldsomt, at personen fik kraftigt næseblod. På trods af politiets voldelige adfærd opretholdt de resterende aktivister blokaden i næsten en halv time,” udtaler Asla fra Stop Udvisningerne.

Det er helt uhyrligt, at Danmark tvangsudviser en person, der har boet i landet i 25 år, og som hverken har netværk eller familie i Libanon.

At der er tale om en udvisningsdom, gør det heller ikke bedre. Der er tale om en slags racistisk betinget dobbeltstraf.

”Når politiet reagerer så voldsomt, så viser det os, hvor langt myndighederne vil gå for at presse udvisningsspørgsmål væk fra den offentlige debat. Men når udvisningerne fortsætter, så fortsætter vores aktioner også.”

”Der er mange gode kræfter rundt om i landet, som forsøger at gøre en forskel. Desværre lytter politikerne ikke efter, og derfor anser vi aktioner som denne for at være nødvendige. Det er mennesker, det handler om, og vi bliver nødt til at handle,” slutter Asla.

Af Stop Udvisningerne

Lovforslag om aflytning tilsidesætter retssikkerheden

Lovforslag L 124 om udvidet mulighed for telefonaflytning i sager om personfarlig kriminalitet tilsidesætter retssikkerheden

Lager-, Post- og Servicearbejdernes Forbund har den 17. april haft foretræde for Retsudvalget.

Baggrunden er vores bekymring for det nye lovforslag, som giver politiet øget mulighed for hemmelig aflytning, ikke alene af den enkelte, men af hele den enkeltes omgangskreds, hvilket betyder arbejdsgivere, venner, familie og ikke mindst fagforeningen.

Lovforslaget er kommet i forlængelse af bandekrigen og udvider de muligheder for hemmelig aflytning, som blev vedtaget med terrorpakke 2 i 2006.

Vi har mange medlemmer, som arbejder i kulturhuse, idrætshaller og projekter i de områder, hvor bandekrigen har raset – og er med til at løse op for konflikterne i kvartererne. Vi har mange medlemmer, som bor i områderne.

Vi er oprigtig bekymret for, om vores medlemmer og deres familier risikerer aflytning, alene fordi de bor eller arbejder i området.

Vi er bekymret for vores retssikkerhed. Vi er bekymret for vores medlemmers retssikkerhed.

I 2006 spurgte vi Retsudvalget, om de kunne afvise, at faglige aktiviteter eller kriminelle handlinger begået af et af vore medlemmer kunne betyde øget overvågning og risiko for aflytning af fx fagforeningen.

Retsudvalget bekræftede vores bekymring.

Med dette lovforslag udvides myndighedernes rum til at sætte de grundlæggende retsprincipper ud af kraft.

Vi ved, hvad der kan løse problemerne. Vi har gennem årene været med til at løse mange problemer med de unge på gaden.

Vi løser problemer ved dialog og en indsats i nærmiljøet. En indsats, som også indbefatter uddannelse og arbejde.

Vi har brug for gadeplansmedarbejdere og mulighed for flere projekter. Projekter, som fører til selvværd, identitet samt uddannelse og arbejde.

Øget overvågning og mere aflytning løser ikke de grundlæggende problemer.

Det øger blot mistilliden til myndighederne, og det har ingen brug for.

*På vegne af
Lager-, Post- og Servicearbejdernes
Forbund*

John Ekebjærg Jakobsen

Norsk besætter dræbt i Afghanistan

En norsk besætter blev den 17. april dræbt af en vejsidebombe syv kilometer vest for Mazar-e Sharif i det nordlige Afghanistan. Han var 30 år og efterretningsofficer.

Ifølge norsk TV2 sagde en talsmand for Taliban om angrebet:

”Vi betragter alle udenlandske styrker som mål. Alle, som er her under USA's fane, er vores fjender. Vi beder det norske folk om at stoppe med at sende sine sønner og døtre til Afghanistan. Vi vil bare fortsætte med at dræbe dem.”

Norge har nu officielt mistet fire soldater i Afghanistan og har næsten 600

kriminelle besættelsestropper i landet.

I Norge sidder SF's søsterparti, SV, i regering – og støtter for fuld skrue Norges besættelse af Afghanistan. Det samme – aggression mod fremmede lande – kan forventes af et nu NATO-positivt SF i regering.

Den 19. april blev endnu en dansk besætter hårdt såret i Afghanistan. Tre andre danske besættelsestropper blev også sårede, men er uden for livsfare ifølge den danske besættelsesmagt.

Carsten Kofoed
Frit Afghanistan Blog

Blodig vegetarisk køderstatning – fra israelske bosættelser

Ofte kan man slet ikke se at der er tale om israelske fødevarer

Sund, nem og hurtig mad. Oven i købet økologisk, vegetarisk, uden tilsætningsstoffer, med god allergi-mærkning. Og for at sætte trumf på: færdigretter lavet som gammelkendte retter, hvor kødet er udskiftet med soja- og vega-erstatning. Næsten for godt til at være sandt!

Og det er det også, når det kommer fra leverandører som *Hälsens kök*. En ting, du nemlig ikke kan se af mærkningen, er, at stor del af indholdet i *Hälsens köks* produkter stammer fra de illegale israelske bosættelser i de besatte palæstinensiske områder på Vestbredden.

Altså må de boykottes. For hvad hjælper det, at man selv bliver supersund, hvis det sker på bekostning af Palæstinas børns liv og fremtid?

Hälsens kök har specialiseret sig i vegetariske alternative produkter som fryseburgere/hakkebøf, sojapølser/vega-hotdogs, frysekødboller/falafel, vega-nuggets, vega-schnitzler samt diverse vegetariske retter.

Deres varer sælges i supermarkeder som Irma, Super Brugsen, Kvickly, LIC, Salling og Dalgaard. Man finder også varer fra *Hälsens kök* i en lang række Helsekost-forretninger rundt om i landet og hos økologiske leverandører som Odell Danmark.

Se listen over forhandlere i din by på www.halsanskok.dk, og spørg i forretningen, hvad de kan tilbyde af alternativer til israelske varer.

Produkterne anbefales desuden på en række alternative hjemmesider om vegetarisk kost som gode køderstatninger – uden at det er kendt, at dyrekødet er erstattet af Palæstinas blod i mere

end en forstand.

Hver gang disse produkter købes, går der penge til at opretholde de illegale bosættelser, hvor jorden og Palæstinas ressourcer er tyvstjålet fra det palæstinensiske folk, der sulter og ikke kan eksportere deres varer. Ethvert salg er med til at skaffe penge til den zionistiske krigsmaskine og sønderbombningen af civilbefolkning, huse, veje og landbrug.

Produktionen af de israelske landbrugsprodukter sker med statsstøtte i form af særlig lav rente og skattebegunstigelser, foruden at der ikke er nogen miljøbeskyttelse eller rettigheder for de palæstinensiske arbejdere.

Når der opfordres til international boykot af nogle af disse produkter, fordi de bruger æg fra burhøns, er det klart, at dyrevelfærd alene gør det ikke. Det må handle om menneskevelfærd – også for det palæstinensiske folk.

Boykot forsøges vildledt

Ifølge den internationale Boykot Israel-kampagnes oplysninger har boykotten haft en mærkbar effekt. Der har kunnet ses en betydelig nedgang i salget af israelske produkter siden bombningerne i Gaza i januar 2009. Mange undgår at købe israelske varer, også selvom de står som ugens billigste tilbud, nøjagtig ligesom man i firserne ikke købte sydafrikanske apartheid-varer. Derfor laves der rigtig meget svindel med at skjule, at der er tale om israelske varer.

Der er eksempler på, at israelske tomater mærkes med mærkatet ”spaniske tomater”, så de bliver købt i god tro. Der er eksempler på grønt og frugt helt uden mærkning eller på varer, hvor kun den danske importør fremgår.

Varer, der er mærket *West Bank* eller *Produce of West Bank* er ikke, som man skal forledes til at tro, palæstinensiske varer, man kan købe i solidaritet, men dækker over varer, der produceres i de illegale bosættelser på Vestbredden eller Golan-højderne.

Ofte blandes produkter fra Israel med produkter fra de illegale bosættelser, der sælges og markedsføres som *Made*

in Israel, eller som engelske boykotaktivister fra Brighton afslørede med fotos, fik varer fra Tower-bosættelsen i Jordan-dalen mærkater med påskriften *Made in Israel* påklisteret.

Derved kan den zionistiske apartheidstat også nyde godt af at være EU's særligt begunstigede handelspartner. På grund af det store folkelige pres er varer fra de illegale bosættelser ikke inkluderet i den gunstige EU-IAA-handelsaftale. Mærket *Made in Israel* åbner både EU's pengekasse og lukkede handelsgrænser uden problemer.

Zionisme og multinationale bagmænd

På *Hälsans Köks* ellers omfattende forbrugeroplysning fremgår det ikke, hvor produkterne i varen stammer fra. I Sverige står der ”Producers for Tivall Sverige AB” på varen. Desuden er stregkoden 729 = Israel ændret til streg-

Aktiv boykot!

Spørg i forretningerne efter alternative til israelske varer.

Kræv efter tydelig varemærkning på, hvor varerne kommer fra.

kode 734 = Sverige. *Hälsans kök* har ikke ønsket at kommentere dette over for den svenske boykotbevægelse.

Hälsans kök er et oprindeligt svensk firma, nu opkøbt af den israelske internationale koncern Tivall, der har base i det nordlige Israel. Tivall markedsfører sine varer *West Bank*. De har de seneste år haft rekordstort salg i Europa – ikke mindst på baggrund af de store køds-kandaler.

Tivall er samtidig en del af Israels største fødevarerkoncern, Osem Group, grundlagt i 1942, hvis historie og udvikling, ifølge deres egne oplysninger, hænger nøje sammen med den zionistiske stat Israels historie og udvikling.

Tivall og Osem Group har et stort internationalt kosher-marked, men opererer i forhold til andre forbrugere først og fremmest ved at opkøbe nationale firmaer og fortsat give sig ud for at være et nationalt, ofte økologisk produkt.

Osem Group omfatter fødevarer som frugt, grønt, snacks, morgenmadsprodukter, babymad, kaffe, hummus, suppe, salater, pasta, færdigretter, konserver, køderstatninger og økologiske varer.

Inden for de seneste år er det multi-

Israelske bosættelse på Abu Ghneim bjerget

nationale skandaleombruste Nestlé blevet hovedaktionær i Osem Group med en aktiepost på 51 %. Dermed har den zionistiske besættelsesmagt fået stillet både kapital og endnu et verdensomspændende distributionsnet til rådighed.

Valentine hjerteblod

To dage før Valentine's Day sidste år (14. februar) eskorterede israelske besættelsestropper 25.000 krysantemummer fra Palæstina til eksport til det engelske marked. De skulle sikre, at

Israels nu største handlesvare blomstrede på denne helt store salgsdag.

"Køb ikke palæstinensisk hjerteblod til din udkårne – Boykot israelske blomster," hed sloganet i engelske byer. Med 300 solskinsdage om året er Israel blevet et centrum for produktion af blomster og økologiske urter. I følge "Corporate Watch" overgås milliardindtægterne fra salg af frugt og grønt nu af indtægterne på salg af blomster og urter dyrket på stjålet og besat jord.

DG

Israelske produkter i Danmark

Frugt & grønt

Jaffa: Appelsiner, mandariner, grapefrugter, avocadoer, kinakål
Carmel: Bladselleri, paprika, mangoer, dadler, salat, bønner, avocadoer, sharonfrugter, kumguate
Top: Avocadoer
Eldorado: Tomatjuice
Helsekostforretninger: Økologiske gulerødder, økologiske avocadoer, dadler, blomster

Vin

Carmel: Chardonay, Vineyar, Cabernet Sauvignon
Gamla Galilee: Cabernet Sauvignon
Yarden Mount: Yarden Mount Hermon
Hermon: Cabernet Sauvignon/Merlot 2000
Yarden Galilee: Cabernet Sauvignon, Chardonnay

Kosmetik

Ahava: Dødehavskosmetik
Moraz: Diverse hudplejeprodukter

Metalindustri

ISCAR: Skærende hårdmetal
Multi-Lock: Låse- og sikkerhedssystemer

Elektronik & Data

Nbase-Xyplex: switche til netværk
Optical Access: switche til netværk

Medicinsk udstyr

Gelman: Hospitalsudstyr, lægemidler

Smykker

Ramat Gan: Diamanter

Bygningsartikler

Readymix Industries: Cement

Fly og ferie

TEMA REJSER: Kulturrejser
Diving 2000 A/S: Dykkerferie
Helserejser: Behandlingsrejser til Ein Bokek

Våben

TERMA: Dele til F-16-fly

Sandaler

Source: Spejdersport

Andet

Victory: Olie-/smøreprodukter
Technoplast: Folie og belægningsmateriale
Irit: Belægningsmateriale
Palphot: Postkort og kalendere

Liste fra www.boykotisrael.dk

Unge amerikanere vil have socialisme

Et utroligt skift foregår for tiden i USA fra blind tro på kapitalismens velsignelser til antikapitalisme og socialisme

Den herskende ideologi er som bekendt den herskende klasses ideologi, og intetsteds på kloden har hyldesten til kapitalismen og det frie marked været større end i kapitalismens og imperialismens hjerteland Amerikas Forenede Stater.

Generation efter generation er siden 2. Verdenskrig blevet opdraget med myten om kapitalismens overlegenhed, indtil 30'ernes depression kun var et fjernt minde. Til gengæld er krigen blevet endnu hyppigere, og amerikanernes realløn er faldet støt gennem de sidste to-tre-fire årtier.

Men den nuværende krise har tilsyneladende ribbet ikke mindst de unge amerikanere for mange af illusionerne.

En ny opinionsundersøgelse fra begyndelsen af april, foretaget telefonisk af Rasmussen-instituttet, viser at den unge generation af voksne amerikanere under 30 er næsten delt lige over i spørgsmålet om de foretrækker kapitalisme eller socialisme. 33 procent foretrækker socialisme, 37 procent kapitalisme, mens 30 procent ved ikke.

I befolkningen som helhed tror 53 pct. at kapitalisme er bedre end socialisme, 20 pct. ønsker socialisme, mens 27 pct. ikke har taget stilling.

Det er virkelig bemærkelsesværdigt, fordi målingen er foretaget i et samfund, hvor ingen stærke medier eller partier propagerer andet end kapitalisme og antisocialisme og antikommunisme, og hvor befolkningen bedøves af antisocialistisk propaganda.

Meningsmålingen prøvede ikke at definere, hvad der skulle forstås ved et socialistisk samfund. Men den viser, at der også er fremtidshåb for USA - og ikke så fjernt igen.

-pp

Podagra i systemet

Kim har været bruger af dagcentret i mange år. Han er ganske vist ikke folkepensionist, som i dag er et kriterium for brugere af centret. Kim "lever" på centret på dispensation på linje med andre førtidspensionister, der startede, inden brugerne blev indskrænket til folkepensionister. Den nuværende forskellighed, der rummer de forskellige aldre og generationer, er en kvalitet og gensidig glæde for alle brugere, der jo bogstavelig talt dør ud med tiden.

Kim har gennem tiden suget lidt for meget på flasken, hvilket muligvis har været medvirkende til nogle af hans skavanker. Hans hukommelse er delvist tørlagt, hvorfor han ved hver eneste tur med centrets bus - to gange ugentligt - fortæller vidt og bredt om, hvor meget der er bygget på Amager, siden han kom til København for mange år siden. Han er desuden meget overvægtig og døjer med podagra.

Da jeg i dag hentede Kim på hans bopæl, stod hans hjemmehjælp også i opgangsdøren. Kim var mildest talt ikke særligt soigneret efter weekenden. Skægstubene var lange, og tøjet var meget nusset. Kim selv lugtede heller ikke nyvasket. Han var slet ikke begejstret over situationen:

- Jeg ville sådan set helst blive hjemme, da jeg har voldsomme smerter i mine ben. Det er podagraen, der sætter sine spor.

Jeg lurede lidt. Det var første gang, jeg så, at Kim brugte stok. Smerterne var ægte nok, men hjemmehjælperen brød ind:

- Han har godt af at komme ud blandt andre mennesker, så jeg har sagt til ham, at han skal tage sig sammen.

Hjemmehjælperen er såmænd en rar person, som generelt behandler Kim og andre mennesker med respekt, men systemet har lært hende andre færdigheder. Selvom Kim stod lige mellem os, blev han omtalt i tredje person: "Han". Uanset alder og skavanker er det aldrig rart, at man bliver omtalt, som var man ikke til stede.

Det var nok endnu værre, at Kim var blevet presset til at tage på dagcentret. Disse situationer sker med myndighedernes autoritet, der nok ved, hvad der er bedst for den enkelte, og herefter har den enkelte sig at rette. I kampen mod ensomme mænd, der forsumper i deres lejlighed, gælder alle kneb. Der er ganske vist for mange ensomme mænd, der af mange årsager ikke har mod til at opsøge forskellige muligheder. Det er fint at friste og motivere disse til et mere aktivt og socialt liv, men det er alt for ofte, at jeg oplever, at de sociale myndigheder griber ind i borgernes tilværelse mod deres vilje.

Denne generation af ældre borgere er pr. definition ydmyge. Når de sam-

tidig er havnet i en situation, hvor de ernærer sig ved overførselsindkomst, stiger ydmygheden: Mange føler, de ligger samfundet til last. Årtiers socialpolitik er udviklet, så den mindste ansatte i systemet tvinges til at handle med overgreb på individets rettigheder

som konsekvens:

- Han har godt af at komme ud blandt andre mennesker.

Kim sad på sin stol på dagcentret hele dagen. Han sad alene placeret ved et mindre bord med plads til fire. Hvorvidt det var hans manglende soignering, der fra personalets side havde pålagt ham denne plads i modsætning til hans sædvanlige, vides ikke. Da han skulle hjem, kunne han ikke rejse sig. Efter at have kørt første hjemkørsel landede jeg på Dagcentret:

- Vi får fat i en ambulance og kører Kim på skadestuen.

Total rigtig beslutning! Kim var i sin stol berøvet sin sidste energi og kunne dårligt røre sig. Et par Falckreddere kunne som de eneste klare opgaven, men det modsatte alarmcentralen sig:- *Han er ikke syg nok!* lød den lakoniske melding. Her hørte systemets omsorg for Kim pludselig op. Han har godt af andre mennesker, men ikke en transport til hospitalet.

Reno

1. maj 2009

Mod krise og krig og reaktion

Verden står midt i en økonomisk krise, en krise, der allerede nu har betydet fyringen af millioner af mennesker på verdensplan og titusinder alene i Danmark. Krisen er resultatet af den førte økonomiske politik, hvor uansvarlighed og grådighed er indbyggede mekanismer. Derfor er det heller ikke tilfældigt, at der kommer sager frem om misbrug af penge såsom IT-Factory og Roskilde Bank, der jo bare er de mest groteske sager, toppen af isbjerget. Risikofyldte investeringer og jagten på hurtige penge, som er indbygget i det kapitalistiske samfund, har nu ført hele verden ud i en krise, der bliver dyb og langvarig. Den danske regerings løsning har været at give tilskud på milliarder af kroner til de danske banker og samtidig give skattelettelser til de rigeste i samfundet.

I en tid, hvor der er brug for at skabe arbejdspladser til arbejderne og et løft for de svageste i samfundet, giver man i stedet til de rige og tager fra de fattigste.

De rige tjente milliarder af kroner på det økonomiske boom uden at bekymre sig om, hvem de tog dem fra, eller hvilke konsekvenser det ville medføre. Så snart deres profitter går en smule ned, får de straks understøttelse og ekstra midler tilført af regeringen.

Det er uansvarligt og uanstændigt –

og vi forlanger, at det stopper.

Vi forlanger samtidig, at Danmarks deltagelse i de tabte og ulovlige krige i Irak og Afghanistan stopper. I stedet skal ressourcerne og menneskene bruges til forbedret velfærd, på sundhedsvæsen og uddannelser, på at skabe sikkerhed for de udsatte grupper i samfundet. Penge til krigsudgifter skal bruges til at bekæmpe arbejdsløsheden.

Kriser kan aldrig undgås under kapitalismen. Derfor er den eneste sikkerhed mod fremtidige katastrofale økonomiske kriser, at kapitalismen bliver afløst af en anden måde at indrette økonomien på.

Socialismen er løsningen

Kapitalismens jagt på profit har også medført massive klimaforandringer og miljøødelæggelser. Den massive CO₂-udledning, udledning af spildevand og brug af giftige stoffer er med til at ødelægge verden. Og forandringerne er katastrofale. Millioner af mennesker over hele verden risikerer at blive ofre for tørke, oversvømmelse og andre dødbringende konsekvenser af kapitalismens jagt på profit. Endnu en gang rammes verdens fattigste hårdest.

Effekten af de kommende klimaforandringer skal reduceres og afhjælpes. Klima- og miljøskadelige produkter skal væk, og erhvervslivets klimasy-

dere skal rammes hårdt. Et samfund, der bygger på grådighed, vil aldrig grundlæggende kunne løse de kæmpe udfordringer, verden står over for i bekæmpelsen af miljø- og klimaproblemer.

Også derfor er socialismen nødvendig

Danmarks deltagelse i krigen i Irak og Afghanistan er katastrofale. Hundretusinder af mennesker er døde. Den sikkerhed, fred og det fremskridt, der

1. maj på den Røde Plads i København

Rød 1. maj Odense indvier det renoverede Munke Mose og det lovede græstæppe. Blandt talerne er Povl Kristensen, kandidat for Folkebevægelsen mod EU, Martin Vitved Schäfer, formand for DGS, Fyn, Jan Nielsen, APK, Mahmoud Abuchock, palæstinenser i Odense

1. maj-opråb

blevet prædikeret for at dæmpe modstanden mod krigene, er lige så store løgne som Iraks masseødelæggelsesvåben.

En af USA's og Danmarks allierede er Israel, en stat, der bygger på diskrimination, og en stat, der igen og igen bryder internationale regler og brutalt undertrykker den palæstinensiske befolkning. Den seneste brutale massakre på palæstinenserne i Gaza med afbombninger af skoler, fabrikker og hospitaler medførte tusinder sårede og døde. Det israelske apartheidsystem indebærer opførelse af ghettomure rundt om palæstinenserne, fratagelse af land og vand, vilkårlige fængslinger, daglige chikaner og tortur.

Imperialismens krige og besættelser mod af andre nationer har først og fremmest til formål at sikre sig adgang til markeder, råstoffer, land mv. – kort sagt penge og magt.

Hvad vi har oplevet i hele dette århundrede til nu, er traditionelle imperialistiske krige, ikke bekæmpelse af terror. Det er den ”forklaring”, der bruges af verdens stormagter som begrundelse for, hvorfor man har ret til at tilsi-

desætte befolkningernes tilkæmpede rettigheder.

Krigene og undertrykkelsen er en del af kapitalismen og dens indbyggede jagt på profit – for enhver pris. En fremtid uden krise og krige vil derfor kræve en anden måde at indrette samfundet på.

Socialismen er fremtiden

Den eneste fremtidssikrede måde at indrette vores samfund på er ved at opbygge selve statsmagten nedefra med en ny struktur, der sikrer reelt demokrati, og ved på tværs af hudfarver, køn, religioner og alt det andet, der kan skille os i dag, i stedet står side om side og kæmper og arbejder for hinanden imod kapitalismen.

I sådan et samfund er produktionen samfundseje. Man yder efter evne og modtager efter indsats. Ingen har ret til at eje eller leje andre menneskers arbejdskraft i produktionen. I stedet for isolerede atomer bliver den enkelte en del af samfundet som helhed, og der kan skabes et frugtbart forhold mellem samfundet og den enkelte, til styrkelse

af det hele.

Et socialistisk samfund undgår de store og gennemgribende økonomiske kriser, fordi produktionen ikke drejer sig om profit og ikke fordrer kunstige økonomiske bobler, men i stedet retter sig mod menneskenes behov og sætter sig for at dække disse behov.

I et sådan samfund vil militæret udelukkende bestå som forsvar, for ingen har brug for at angribe andre lande i ligegyldig profit-jagt. Når produktionen planlægges ud fra samfundets og menneskenes behov, vil man være i stand til at sikre en stabil udvikling og fremgang uden rovdrift på mennesker og miljø. Den bestemmes derfor ikke længere af spørgsmålet om hvor, hvornår og hvordan man kan tjene flest penge til sig selv hurtigst muligt. Det er dette samfund, vi sætter på dagsordenen på arbejdernes internationale kampdag 2009 i Danmark – som et mål og som en vejledning til, hvilken vej vi skal gå.

Det er SOCIALISME!

APK & DKU

1. maj 2009

1. MAJ 2009
bag frimurerlogen **PÅ DEN RØDE PLADS**

Musik: Taler fra kl. 13.00
David Rovics Ferdinand, DKU
Merry go round Kristian Dalgaard, APK
Babak Jonathan Simmel, EEO
Action taken Olaf Christensen, tillidsmand
Highway Child Fighters + lovers
Klima-aktivist

OPRÅB!
MOD KRISE, KRIG
& REAKTION

grafik af mcn-design.dk Arrangør: APK & DKU

SOCIALISME ER FREMTIDEN

**RØD 1. MAJ
i MUNKEMOSE**

MOD KRISE, KRIG OG REAKTION

PROGRAM FRA KL. 12.00 - 17.30

Talere fra kl. 13-15.30

Underholdning:
**CATHRINE AAGAARD
THE ELEMENTS
KORT VARSEL
TROPICAL**

ARR.: RØD 1. MAJ KOMITEEN c/o OKTOBER BOGCAFÉ SKIBHUSVEJ 102

Pressemeddelelse:
Arbejderpartiet
Kommunisterne har i
Påsken 2009 afholdt
sin 4. kongres

APK's 4. kongres: En ny generation til kamp mod krise krig og reaktion

Arbejdere i alle lande,
forén jer!

En ny generation af unge oplever nu kapitalismens mest destruktive sider. Den økonomiske verdenskrise hænger og har allerede tvunget flere lande økonomisk i knæ. Store multinationale virksomheder er på randen af konkurs. Med krisen følger arbejdsløshed, fattigdom og sult overalt i verden.

Den nuværende generation af unge, der er vokset op med beskåret velfærd i forhold til forældregenerationen, er også arvtager til årtiers forfejlet miljøpolitik, integrationspolitik og ti år med imperialistiske krige med dansk deltagelse. Den rammes hårdt af konsekvenserne af kapitalismens kriser. Derfor er rigtig mange unge gået til kamp mod krisen. Det er ungdommen, der skal overtage og forandre verden.

APK's 4. kongres i påsken satte spørgsmålet om krise, krig og reaktion og udvejen for arbejderklassen og ungdommen, et socialistisk samfund, i centrum. Kongressen udvidede sit handlingsprogram fra stiftelsen i 2000 væsentligt, bl.a. på baggrund af det sidste årtis krige, de reaktionære terrorlove og uafbrudte nyliberale angreb på den kollektive velfærd og arbejdernes og de unges rettigheder. Den vedtog også et særligt aktionsprogram mod krisen og en udtalelse om perspektivet for et socialistisk Danmark – og afskibede den danske udgave af den

internationale marxistisk-leninistiske, kommunistiske bevægelses politiske og organisatoriske platform.

Kongressen godkendte endvidere centralkomiteens virksomhedsberetning og gennemførte ved valget af ny ledelse et omfattende generationsskifte.

"Vi skal have en ny generation på banen nu," udtaler afgående formand for APK Dorte Grenaa.

"Derfor har partiet også besluttet at igangsætte et generationsskift i partiets ledelse, hvor vi giver plads til unge kammerater i mere centrale roller."

Dorte Grenaa gik af som formand på APK's kongres i påsken. *"Men,"* understreger hun, *"jeg fortsætter i centralkomiteen og vil selvfølgelig fortsat kæmpe socialismens sag."*

"Vi er faktisk heldige," udtaler tidligere formand for Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund DKU, Troels Riis Larsen. *"For den nye generation af unge i APK har masse af erfarne kræfter at trække på, og det skal vi benytte os af. De har i årtier kæmpet imod kapitalismen og har tidligere mærket konsekvenserne af de økonomiske kriser. De erfaringer skal vi bruge, når vi skal organisere unge og ældre til kamp mod krise, krig og reaktion,"* forklarer Troels.

APK's centralkomité har valgt at dele formands-

rollen op på flere yngre kræfter, hvoraf Troels Riis Larsen er nyvalgt talsmand for APK.

APK's 4. kongres var utrolig positiv. Den var præget af enighed, gåpåmod og revolutionær gejst. Vores analyse og politik, baseret på marxismen-leninismen, har igen under krisen bevist sin rigtighed. Krigene og kriserne demonstrerer kapitalismens fallit. Socialismen er mere aktuell end længe, ikke bare som et perspektiv, men som konkret alternativ. Tidens centrale opgave er at smede en bred front mod krise, krig og reaktion, hvor den nuværende generation af unge vil spille en afgørende rolle. APK vil give sit bidrag hertil.

Arbejderpartiet Kommunisterne

Min første partikongres

SØ, tømrer, 26 år:

APK's 4. kongres var min første. Kongressen gav mig et godt indblik i, hvor partiet står, hvilke styrker og svagheder det har, og hvordan det arbejder i de forskellige landsdele. Den gav også mulighed for at diskutere de sidste års politiske udvikling og de kommende års kamp på et højere niveau, end der normalt er plads til i en travl hverdag.

Kongressen bar præg af generationsskiftet i partiet, men på en positiv måde. Erfaringerne fra de sidste 25-50 års kamp er guld værd for den nye generation. Mange af tingene kan vi læse os til, men det er først når vi sidder rundt om det samme bord, ung og gammel, arbejder og intellektuel, at ideerne og politikken for alvor udvikler sig.

En virkelig succes for partiet

KD, elektriker, 26 år

En kongres skal for mig være en begivenhed med mærkbare resultater, og det mener jeg APK's 4 kongres var. En kongres er jo først og fremmest en politisk størrelse, og diskussionerne var gode og nuancerede. De afspejlede bredden i partiet, fordelt over landet, og mellem kønne, og at en ny generation står klar til at trække et læs på den leninistiske vogn.

Som 26-årig var det også rart at opleve at alder ikke er nogen hindring for noget, heller ikke i et kongres-forum, og at veteranerne tværtimod fordrer, at vi som unge involverer os politisk og organisatorisk. Det også afspejler sig ret tydeligt i den nyvalgte centralkomite, som er ret godt besat med unge kræfter og med en øget repræsentation af kvinder.

Kongressen var en virkelig succes for partiet, og det er min klare overbevisning at alle, der deltog, deler denne begejstring og udsigten til en styrkelse af vores parti.

1. maj-udtalelse fra DKU

Vi vil ikke være ofre for kriserne og krigene!

Den økonomiske krise rammer os unge hårdt. Vi rammes som alle andre lige nu af arbejdsløshed og boligproblemer, mindre ressourcer, herunder tid, overskud og penge, men vi rammes også i høj grad på vores fremtid.

Når priserne stiger og SU'en eller lærlingelønnen ikke følger med, står vi nærmest magtesløse, mens uddannelsen smuldrer væk eller i bedste tilfælde skal klares med flere timer i deltidsjob ved siden af.

Når der er fyringsrunder i industrien, lønnedgang mv., siger det sig selv, at unge, der er startet på en uddannelse, og f.eks. søger en læreplads, står enormt ringe og måske bliver presset til at skifte uddannelse – men til hvad?

Og hvorfor skal vi betale for 15 års nyliberalistisk politik, der blev ført fra vores barndom, ved at arbejde os gennem skodjob eller job, der ikke siger os noget, resten af livet?

Når udgiften til en bolig er skyhøj, lejeboliger nærmest ikke er til at få fat på, og mange ikke kan komme uden om at købe sig til tag over hovedet (hvis man da kan få lov til at låne sine egne 'bankpakke'-penge af banken), så ser det sort ud med at komme væk hjemmefra og begynde på livet. Men man sidder måske allerede i en lejlighed med gæld til halsen, nogle med et 'teknisk insolvent' stempel i panden. Ikke fordi man som bolighajer har ønsket at spekulere i priser og profit, men bare er blevet snakket ind i 'boligboblen', mens staten har set passivt og accepterende til og endda ændret lånelovgivningen, så gælden kan blive endnu dybere. Og så er det nærmest umuligt at komme ud af den økonomiske knibe man er havnet i.

Eller hvad hvis man har været lokket i krig

af regeringen og vender hjem med de traumer og psykiske problemer, der er uundgåelige, fordi man har været med i en ulovlig og beskidt røverkrig mod fremmede lande og civilbefolkninger? Så har man set løgnene om 'genopbygning' med egne øjne og skal prøve at blive et helt menneske igen. Det er en

udfordring af de store at komme tilbage til civilsamfundet og fungere i det.

For DKU står det klart, at den nuværende generation af unge ikke skal betale for politiker-

nes fejltrin og for de indbyggede modsætninger og fejl i det kapitalistiske samfund, som kulminerer nu.

To markante og generelle konsekvenser af krisen, arbejdsløshed og boligproblemer, der jo ofte hænger sammen, kunne let afhjælpes ved at nedsætte arbejdstiden til 30 timer – med fuld lønkomensation. Det ville skabe arbejde til flere og dagpenge/bistand til færre. Og ved at investere i byggeri og renoveringer af boliger, skoler, hospitaler, infrastruktur og alt det andet, der trænger, ville man skabe arbejdspladser og en bedre offentlig sektor i ét hug.

Vanviddet med, at boliger er noget, man køber ved at gældssætte sig, må stoppes, og i stedet må der laves flere almennyttige lejeboliger til en pris, der kan betales. Også hvis man er på SU, tjener lærlingeløn eller er på overførselsindkomst.

En tredje konsekvens af den kapitalistiske økonomi og dens kriser er de beskidte krige, Danmark sender unge til. Det kunne løses ganske enkelt: ved at trække tropperne hjem og investere ressourcerne og menneskene i den offentlige sektor og andre steder, hvor det ville gøre gavn – for hele verdens skyld!

Vi kræver ordentlige boliger til alle!

Vi kræver ordentlig uddannelse og en SU/lærlingeløn, man kan leve af, til alle!

Vi kræver ordentligt arbejde til alle!

Stop dansk krigsdeltagelse! – Stop krigene!

Socialismen er fremtiden! Vores fremtid!

Partiet for det 21. århundredes unge

Fra Centralkomiteens virksomhedsberetning til APK's 4. kongres

Det følgende er indledningen til den afgående CK's beretning til Arbejderpartiet Kommunisternes 4. kongres i påsken 2009

APK

Kære kammerater!

Der er kun gået to et halvt år, siden vi sidst samledes til den tredje kongres. Men det har været år med dramatiske omsving og ændringer i både den internationale og nationale situation. Det er en periode, som har betegnet den ynkelige afslutning på de mørke Bush-år internationalt og den dystre Fogh-periode i Danmark – men på den anden side har det ikke været starten på en virkelig forandring, på en ny kurs og en ny ære med fremgang for arbejderklassen og folkene, for en positiv og fredelig global udvikling.

Først og fremmest har den forløbne kongresperiode været vidne til et gigantisk globalt krak, hvor de oppustede økonomiske bobler, fostret og næret af imperialismens ryggesløse neoliberalisme, sprang, og den reelle globale økonomi viste sig at være i den dybeste krise i al fald siden 1920'ernes og 30'ernes krise og depression. Krigsøkonomien kunne forlænge boomet, men det har kun betydet, at krisen bliver så meget dybere.

Krisens udbrud omdefinerede øjeblikkelig den globale dagsorden: Kampen om, hvem der skal betale krisen – dens kapitalistiske ophavsmænd eller arbejderne og folkene verden over – kom direkte i centrum af den internationale klassekamp. De store magter i G20 har rottet sig sammen om at give ubegrænset støtte til banker og kapital og lade arbejderne, verdens fattige og de fattige lande betale, men i G20-landene selv og i verdens øvrige lande rejser arbejderne sig til protest under parolen 'Vi vil IKKE betale for jeres krise'.

Der har været megen snak om, at krisen var uforudsigelig og kom som en total overraskelse. Fogh-regeringen lukkede øjnene for realiteterne og fremturede med flomme af selvros, indtil kendsgerningerne blev så påtrængende, at det ikke længere var muligt at ignorere dem. Derpå fyldte den medierne med beroligende forsikringer om, at krisen snart ville være overstået, og at Danmark var godt rustet, indtil den i panik vedtog omfattende bistandshjælp for skatteborgernes regning til bankkaptalen. Den største danske bank, A.P. Møllers Danske Bank, skrev lovene. Den var ved at krakke på grund af sine vanvittige spekulationer.

Men for marxisterne, for arbejderklassens kommunistiske parti, kom krisen ikke som en overraskelse. Den var ventet og den var forudsagt. Hovedresolutionen fra APK's tredje kongres i december 2006 indledtes med et højaktuelt Lenin-citat om boom og kriser (fra 1897) og en konstatering af, at arbejderne og deres parti måtte forberede sig på en snarlig omstilling til krisebetingelser.

Kongressen fandt sted på toppunktet af det kapitalistiske boom og de kapitalistiske politikeres og klakørers salige rus og drømme om evig fremgang. Resolutionen citerede Lenin for følgende:

"For tiden oplever vi øjensynlig den periode i den kapitalistiske cyklus, hvor industrien 'blomstrer', handlen går livligt, fabrikkerne arbejder på livet løs, og utallige nye værker, nye bedrifter, aktieselskaber osv. skyder op som paddehatte efter regnvej. Man skal ikke være profet for at forudsige et uundgåeligt krak."

Og vor kongres tilføjede:

"De kapitalistiske kriser er i dag en lige så uundgåelig følgesvend til perioder med opsving, som de har været i hele den kapitalistiske epoke. Øjeblikkets boom i Danmark vil igen blive afløst af nedtur og stagnation. Både i perioderne med opsving og nedgang følger kapitalen en kurs for omfordeling til fordel for de rige og på arbejdernes, ungdommens og det store flertals bekostning."

Krisens udbrud kan ikke forudsiges på dato, måned eller år, men de cykliske kriseperioder er accelereret, varer tilnærmelsesvis syv år – og der var god grund til i december 2006 at forvente, at krakket og krisen ville komme inden for de næste tre år, hvad de da også gjorde. Allerede fra sommeren 2007 var krisetegnene tydelige både i amerikansk og dansk økonomi.

Det blev fortrængt, for sandheden har trange kår i de kapitalistiske samfund, der domineres af borgerlig ideologi og politik, hvis hovedformål er at skamrose det kapitalistiske system og bilde den internationale arbejderklasse ind, at det bringer stigende velstand, fred og social fremgang, mens marxismen søges kastet på historiens skraldespand som en uvidenskabelig teori og de revolutionære kommunister, marxist-leninisterne fremstilles som overlevende anakronismer.

Men det er en kendsgerning, at vort parti og vor globale marxistisk-leninistiske, kommunistiske bevægelse forudså den økonomiske krise og søgte at forberede arbejderklassen og det store flertal på den.

Det vil huskes, at heller ikke udbruddet af den ny serie imperialistiske krige i Bush-perioden efter 11. september 2001 kom bag på vort parti og den internationale bevægelse, og vi var i stand til øjeblikkelig omstilling til en ny taktisk situation og handle i den for at opbygge en slagkraftig antikrigsbevægelse. Ligesom dengang har vi med den kapitalistiske verdenskrises udbrud været i stand til at reagere øjeblikkeligt og konsekvent til forsvar for arbejdernes, ungdommens og de brede massers interesser.

APKs 4. kongres: Beretning

Vi har taget initiativ til opbygningen af en bred kampfront mod krise, krig og reaktion på baggrund af parolen 'Vi vil IKKE betale for jeres krise'. Krisens bagmænd og ansvarlige må betale – ikke de arbejdende med fyringer, lønnedgang, uendelig forgældelse, tab af bolig og andre sociale ulykker, som følger med, når krisen tørres af på det store flertal. Denne front vi for alvor søge at bringe til udfoldelse i den kommende periode, eftersom den kapitalistiske overproduktionskrise og dens konsekvenser vil være mærkbare i hele den næste treårige kongresperiode.

Krisen startede i USA med den såkaldte subprime- og finanskrisen og bredte sig som en løbeild over hele verden. Den har berørt samtlige landes økonomier, i større eller mindre grad, fordi den internationale kapital er tæt sammenvævet globalt, og dens udbrud i en eller flere store økonomier som den amerikanske og kernelandene i Euroland kan derfor fremskynde og påvirke det cykliske forløb i andre økonomier. Udviklingen af den globale krise viser, at der i dag ikke eksisterer noget land med en krisefri socialistisk økonomi.

Den kapitalistiske verdenskrise har også sat nye spørgsmål ved selve det kapitalistiske verdenssystem. Tiden med den såkaldte 'krig mod terror' beviste, at imperialismen – kapitalismens nuværende, højeste og sidste fase – ikke er i stand til at sikre fred i verden. Den understregede tværtimod dens indbyggede aggressive, krigerske og kriminelle natur med krigene og besættelserne af Afghanistan og Irak, den fortsatte undertrykkelse af palæstinskerne, torturen og terrorlovene.

Den nuværende økonomiske verdenskrise afslører igen, at dens løfter om social fremgang, velstand og velfærd for verdens ludfattige milliardmasser er løgn og propaganda. Krise og spekulation har presset fødevarerpriserne i vejret, lagt nye snevejs af millioner til antallet af sultende og udløst hungerrevolter i en række lande. Krak, fyringer, nedskæringer af den offentlige sektor og øget gæld er det samfundsmæssige nettoresultat af boomet. Det er en tragedie for rigtig mange millioner mennesker, også i de rige lande.

Vi er vidner til, at kapitalismens almene krise, som indtrådte med den første imperialistiske verdenskrig og den første vellykkede socialistiske revolution, Oktoberrevolutionen, uddybes og skærpes på stadig flere felter, krise på krise: fødevarerkrise, klimakrise, miljøkrise, flygtningekrise osv.

Kapitalismen i dens imperialistiske fase er et rådnende og døende system, ude af stand til at løse eller undslippe sine dybe indre modsætninger. Derfor kaldte Lenin det tærsklen til den socialistiske revolution, og derfor mister stadig større masser verden over tiltroen til dette giftige sociale system og

søger mod virkelige løsninger – som kun kan være den antiimperialistiske og antikapitalistiske revolution, som kun kan være et ægte socialistisk samfund.

Den dramatiske kollaps for den nyliberalistiske kapitalistiske ideologi og dens guruer af i går som Milton Friedman og hans eftersnakkere har også givet ny grobund for reformistiske og revisionistiske plattenslagere, der 'opfinder' nye systemer, nye og bedre 'socialismer', som blot er sminkede udgaver af kapitalismen.

Men den betyder også en reel og forstærket søgning mod marxismen og leninismen. Interessen for Marx', Engels', Lenins og Stalins lære er stærkt øget.

Det er af den største betydning i en tid, hvor faktorerne for revolution vokser, den endelige udvej af kriserne og til overvindelse af kapitalismen.

Arbejderpartiet Kommunisterne er stolt over at være en del af Den Internationale Konference af Marxi-

stisk-Leninistiske Partier og Organisationer (IKMLPO). Det er en organisation, der omfatter revolutionære kommunistiske partier på alle kontinenter, og det er den eneste, der kan give globale, revolutionære svar på kapitalismens kriser og krige og vejledning til verdens proletariat.

Antallet af tilsluttede partier og organisationer vokser, og konferencens globale aktivitet og autoritet vokser ligeledes. De tilsluttede kommunistiske partier og konferencen som helhed bliver for alvor sat på prøve i disse år, hvor spørgsmålet om, hvem der vinder ledelsen af arbejderklassens kamp – revolutionære eller reformister og revisionister – er af afgørende betydning for revolutionens udvikling og skæbne.

På denne kongres kan vi fremlægge den danske udgave af konferencens politiske og organisatoriske platform, 'Den internationale situation og vore opgaver'. Den er blevet til gennem en flerårig kollektiv arbejdsproces i konferencen, og selvom den blev afsluttet før udbruddet af den nuværende verdenskrise, er den en pålidelig vejledning til den globale klassekamp.

Den udgør en del af vort partis programatiske grundlag – sammen med bl.a. *Manifestet for et socialistisk Danmark*, vort fremragende og stadig aktuelle program, som blev vedtaget på stiftelseskongressen i april 2000.

Vi erklærede dengang, at vi med stiftelsen af APK havde lagt grunden til det nye århundredes, det 21. århundredes kommunistiske parti i Danmark.

Partiet havde selvfølgelig sine rødder i det 20. århundredes kampe og erfaringer. Den første gruppe ledere kom derfra og havde det som ballast. Men allerede året før partistiftelsen blev det nye kommunistiske ungdomsforbund DKU dannet, og i løbet af det nye århundredes første årti er der vokset en ny ungdomsgeneration frem. Den er blevet konfronteret med imperialismens endeløse krige og har nu for alvor fået den systemindbyggede økonomiske krise at føle.

I Danmark er en betydelig del af ungdommen gået mod venstre. Radikaliseringen er blevet forstærket ikke

mindst af den borgerlige regerings, de reaktionære politikeres og politiets veritable krig mod ungdommen, som den kom til udtryk i kampen omkring Jagtvej 69 – ungdommens og arbejderbevægelsens historiske bygning, der endte med at blive foræret til og nedrevet af en fundamentalistisk, fascistisk kristen sekt.

Det er den nuværende generation af unge, ikke mindst arbejderungdommen, der vil udgøre en afgørende kraft i kampen mod krisen og dens virkninger og for et andet økonomisk og socialt system.

Det er den allerede i betydeligt omfang blevet det i antikrigsbevægelsen, i nutidens antiimperialistiske solidaritetsbevægelser og i klima- og miljøbevægelserne.

APK har hele vejen prioriteret at styrke ungdommens kamp, rodfæste sig i den nuværende ungdomsgeneration og forny sine rækker med nogle af de bedste af generationens klassekæmpere. Derfor bistod partiet også med at sikre, at 20. internationale antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejr, med DKU som vært, blev en stor succes og en lærerig og inspirerende oplevelse, da den blev afholdt i Nordsjælland august 2006.

Partiet mangler endnu at opleve en større medlemstilgang blandt dagens unge. Når folk radikaliseres og bevæger sig mod venstre, er der andre kræfter, der promoveres og er lettere at få øje på, selvom deres reelle bidrag til klassekampens udvikling er sørgelige og modproduktive. Men vi har mærket en væsentligt forøget interesse for vor politik og teori, og partiet har i den sidste periode rekrutteret en del unge til sine rækker, ikke mindst fra DKU.

Tiden er nu inde til, at dette generationsskifte, der har forynget den gennemsnitlige partialder væsentligt, også giver sig udtryk på ledelsesplan, i Centralkomiteen og de øvrige ledelser, hvor kammerater fra den nuværende generation af unge, der er vokset op og har udviklet sig med partiets kampe, også får en afgørende indflydelse i partiet selv.

Det er ikke bare det 21. århundredes parti, vi er i færd med at opbygge, men også partiet for det 21. århundredes unge. De skal se sig repræsenteret af og afspejlet i dets ledende repræsentanter.

Uden at 68-generationen i partiet sættes på pension, vil den efter denne kongres ikke længere besætte dets vigtigste ledende poster. Det er en af hovedopgaverne for denne kongres.

At vi kan gøre det, er et af de vigtigste resultater af Centralkomiteens arbejde, ikke mindst i den forløbne kongresperiode.

Også i denne kongresperiode har partiet taget del i de vigtigste klasse- og massekampe. Vi har været med i kampen om Ungdomshuset, og vi har taget det i de offentligt ansattes stor-konflikt i foråret 2008 med dens krav om væsentlige lønstigninger, ligeløn og flere hænder i den offentlige sektor, der var en fortsættelse af de foregående års kamp for 'velfærd til alle'. Vi er indgået i kampen mod EU-forfatningen og Lisabontraktaten, mod fremmedhad, racisme og fascisering. Vi har været aktive i antikrigskampen, i støtten til det irakiske og afghanske folks modstandskamp mod imperialismen og NATO med USA i spidsen, samt i solidariteten med det palæstinensiske folks modstand mod det zionistiske Israels fascistiske besættelse og massakren i Gaza. Vi indgår i udviklingen af klimakampen op mod FN-topmødet i København sidst på året.

Disse kampe og initiativerne til at udvikle en mere omfattende platform for kampen mod den kapitalistiske krise, som APK arbejder for, peger hen mod etableringen af en *bred kampfront mod krise, krig og reaktion*. Det er den centrale opgave i klassekampen, som APK vil arbejde for bliver påbegyndt for alvor i kongresperioden.

Til den ende foretager vi en række ændringer og tilføjelser til vort hand-

lingsprogram, som i sin nuværende form blev vedtaget på den stiftende kongres i 2000. Erfaringerne fra Bush- og Fogh-årene skal integreres i en revideret udgave af programmet og i kongresresolutionerne. Det vil sige fra de dystre år med evige imperialistiske krige og krigsforbrydelser, med tortur og terrorlove, med store skridt hen imod politistaten, med styrkelsen af den åbne reaktion, samfundets militarisering og fremvæksten af fascistiske og nazistiske kræfter. Med det udbyggede handlingsprogram, aktionsprogrammet mod krisen osv. rustes arbejderklassen og de folkelige bevægelser med en progressiv politik, der imødegår det herskende og stadig mere reaktionære bourgeoisie og dets købte politikere og presse.

Den parlamentariske modstand mod VK-regeringens velfærdshærgen, fremmedfjendske 'integrationspolitik' og aggressive krigspolitik i imperialismens frontlinje, solidt støttet af Dansk Folkeparti, har været yderst beskeden.

Socialdemokraterne satsede hårdt på at vinde folketingsvalget i 2007 – og tabte. De har i stedet søgt at bremse massebevægelserne for at vælte Fogh og Co. I sin nyliberale højredrejning har de fået selskab af SF, der er rykket radikalt til højre og nu støtter de imperialistiske alliancer, EU og NATO, i håb om regeringsposter. Enhedslisten drømmer til gengæld stadig om at dreje S og SF til venstre og om at blive støtteparti for en socialdemokratisk ledet krigs- og EU-regering, der vil slutte op om Anders Foghs og USA's NATO og deres afghanske krig og dermed fortsætte krigsforbryderregeringerne Fogh/Løkke Rasmussens kurs. Løkke Rasmussen-regeringen er et forsøg på at føre Fogh-politik uden Fogh. Den er svag og kan kun takke en uduelig 'opposition', hvis den overlever ret længe.

Det er muligt at udvikle en selvstændig arbejderklassepolitik imod dette forræderi. Ikke bare for arbejderne, men for de stadig flere arbejdsløse og folk på overførselsindkomster, for de unge, for kvinderne, for det store flertal.

Det er også en af vor 4. kongres' store opgaver.

Vi vil IKKE betale kapitalens krise

Udtalelse fra
Arbejderpartiet
Kommunisternes 4.
kongres

APK

Den omfattende verdenskrise uddybes til stadighed, på trods af de kapitalistiske regeringer og kapitalcentrenes forsøg på at afbøde dem, gennem overførsel af enorme milliarder af dollar fra verdens arbejdende folk til kapitalen verden over. De kapitalistiske regeringers milliardudskrivninger rammer folkene på kloden hårdt. Levestandarden overalt falder drastisk, og usikkerheden om hvor det næste måltid mad skal komme fra, hvordan familien skal få tag over hovedet, i det hele taget hvordan man skal overleve, bliver et problem for stadig flere tusinder og millioner af mennesker.

I Danmark har krisen nu været i over et halvt år. Den havde sit udspring i USA for over et år siden, hvor store dele af det spekulative boligmarked kollapsede. Konsekvenserne af dette kender vi nu alle, med krise og krak for de største banker, forsikringselskaber og realkreditinstitutioner, konkurser, tvangsauktioner og massefyringer.

Den aktuelle kapitalistiske verdenskrise er så skærpet, at den kan sammenlignes med krisen i 1930'erne. At det kunne komme så vidt skyldes til dels, at de mindre økonomiske kriser igennem de sidste 20 år er blevet udskudt af monopolerne og deres regeringer gennem øgede muligheder for at spekulere og udskyde lån, således at både spekulanter og forbrugere i stadig højere grad kunne købe for lånte penge.

Det igangværende kollaps på det danske boligmarked er blot et lysende eksempel på dette.

Den økonomiske verdenskrise er grundlæggende en overproduktionskrise. Monopolherrerne forsøger hele tiden at opnå maksimal profit ved at skrue op

for vareproduktionen og afsætte den til stadig højere priser. Fødevarer, tøj, bolig og transport osv. bliver stadig dyrere. Det sker samtidig med at d'herer monopolister konstant forsøger at sænke prisen på arbejdskraft, skære ned på social sikring og alle de samfundsgoder, der ikke kan skabes profit på. Svælget mellem den jævne befolknings købekraft på den ene side og varepriserne på den anden bliver stadig større, og der bliver derfor købt færre varer. Kapitalismens planløse og anarkistiske produktionsmåde skaber

kæmpe overskud af varer, samtidig med at købekraften daler.

Mens nogle danskerne oplevede en 4 til 6-årig velfærdsstigning uden sammenligning, vel at mærke for lånte penge, var f.eks. Tyskland præget af åbenlyse krisetegn i de seneste år. De nåede aldrig de danske belånte 'velfærdshøjder'. Derfor har den kapitalistiske krise ramt de tyske arbejdere hurtigt og hårdt. Vi har i Frankrig, Tyskland og mange andre lande set omfattende strejker, protester og sågar hungeropstande mod krisens konsekvenser for de arbejdende og fattige.

I Danmark rammer krisen nu også stadig hårdere, og også her er borgerskabets udvej af krisen at lade arbejderklassen og det arbejdende flertal betale. Dette foregår gennem direkte pengeoverførsler af skattekrone fra statskassen til banker, forsikringselskaber og storkoncernerne og deres direktører og aktionærer, som vi har set det i det sidste halve år. Og det foregår indirekte ved at de sidste 20 års regeringer har

lempet virksomhedernes beskatning, sammen med mange andre tiltag, der har gjort livet lettere for borgerskabet. Alt sammen penge der tages af flertallets skatter og afgifter.

Fogh-regeringerne bærer et meget stort ansvar for krisen, idet de har været den varmeste fortalere for at fjerne alle barrierer for en nyliberalistisk, rovkapitalistisk udvikling, som blot vil betyde at krisen vil blive endog meget skærpet i Danmark.

Foghs voldsomt opreklamerede nyliberale politik til en påstået forbedring af det danske samfund har vist sig som et stort fupnummer. De i forvejen allerrigeste i Danmark har fået øget deres formuer. Det store flertal af danskerne har derimod betalt en høj pris. Velfærd er ikke længere eksisterende i Danmark. Fattigdommen er en realitet for stadig flere - og oveni kommer den aktuelle økonomiske krise.

Med Lars Løkke Rasmussen som statsminister vil VK/DF-regeringen fortsætte i samme rille.

Fogh-regeringerne har også udskrevet milliarder af danske skattekrone til ulovlige krige, i USA's tjeneste, i håb om at der ville falde smule af det røvede gods af til det danske borgerskab med Mærsk i spidsen. Mere end 50.000 danske soldater er sendt ud for at stjæle fremmede landes råvarer. Også dette er sket gennem løgn og bedrag. Mange af os husker endnu krigsforbryderen Fogh messende gentage superkrigsforbryderen Bushs ord om, at krigene blev indledt for at bevare vestlig livsstil og for at destruere masseødelæggelsesvåben rettet mod Vesten.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Fogh har nu fået topposten i krigsalliancen NATO. Han har gjort sig fortjent dertil gennem otte års tro lakajagtig tjeneste for krigsforbryderen Bush og går nu i Obamas tjeneste i Afghanistan og hvor ellers. Hans vigtigste opgave i Nato bliver at samordne USA's og EU's hære til fortsatte røverkrige, i både samarbejde og konkurrence med Rusland.

Fra APKs 4. kongres vil vi opfordre verdens befolkninger til forstærket kamp mod Nato og dens nye chef Anders Fogh Rasmussen.

Vi må også konstatere, at en regering

Thorning-Schmidt/Søvndal/Vestager ikke er et klar og progressivt alternativ til Løkke og Fogh. En sådan regering vil ligesom den nuværende varetage bankernes, monopolernes, EUs og NATOs interesser. Den vil ikke trække de danske tropper hjem, ligesom vil den ikke vil skabe velfærd til alle i Danmark. Selvom nogle ville betegne det som en 'arbejderregering', vil det ikke være en grundlæggende anderledes regering. Også som opposition har den støttet danske krigsdeltagelse og den reaktionære krisepolitik til gavn for de rigeste.

Som marxistisk-leninistisk parti erklæ-

rer APK vores totale afvisning af de ansvarlige, der tjener på og er årsag til krisen, imperialisterne og monopolisterne.

Vi fordømmer den politik, der forsøger at overføre krisen til arbejderne, og på grund af dens konsekvenser kæmper vi for at lade monopolerne og de rige betale.

Vi opfordrer arbejderne til at danne en bred front mod fyringer og beskæring af tilkæmpede sociale og faglige rettigheder. Vi kræver højere løn.

Det er nødvendigt at opnå en stor enhed blandt folkene imod imperialismen imod betaling af den tyngende gældsbyrde og privatisering af centrale

Stop Unionen!

Udtalelse fra
Arbejderpartiet
Kommunisternes 4.
kongres

APK

7. juni er der valg til EU-parlamentet i Danmark.

APK opfordrer fra sin 4. kongres til at stemme personligt på en kandidat for Folkebevægelsen mod EU – liste N.

Den Europæiske Union har i de senere år indlemmet en række nye lande fra den tidligere østblok. Disse lande blev lokket med påstande om evig velstand, da beslutningen om medlemskab skulle træffes, og truet med isolation, hvis de forblev selvstændige. Til den danske befolkning blev udvidelsen solgt som "Europas heling", som den kolde krigs endelige afslutning, og som en solidaritetsgestus.

Nu kradser krisen. EU's økonomiske program for deregulering og privatiseringer har været med til at forstærke krisen og sendt millioner ud i arbejdsløshed og fattigdom. Især de nye fattige medlemslande er hårdt ramt og er frit bytte for udenlandske investorer, mens arbejdsduelige bliver tvunget til eksil for at sikre eksistensen.

Den fælles mønt, der skulle sikre stabilitet, har været en garanti for nær-

mest bankerot i de fattigste lande i eurozonen. Valutasamarbejdet forstærker en tendens til øget ulighed mellem de stærke og svage økonomiske lande. Helt modsat politikernes propaganda om velstand til de fattige lande er EU sikkerheden for, at alle arbejdere mister rettigheder.

Det er en politik, der garanterer en stadig strøm af immigrantarbejdere, som EU behændigt erklærer illegale, og dermed uden rettigheder. Hvert år dør mere end 500 mennesker i forsøget på at komme til et EU-land og arbejde under slavelignende vilkår.

Tilhængere af EU fremhæver, at internationalt samarbejde er nødvendigt, ikke mindst af hensyn til miljøet, selvom EU i virkeligheden er monopolernes sikkerhed for, at de kan fortsætte udpiningen af jorden og havene, og en

garanti for, at samfundet også i fremtiden er afhængigt af atomkraft og fossile brændsler.

EU-landene samarbejder tæt med den amerikanske imperialisme, blandt andet gennem NATO. Dette samarbejde strækker fra direkte krigsdeltagelse i Afghanistan – som tidligere på Balkan – til WTO's armvridning på udviklingslandene.

Som USA's globale partner i kampen for kontrol med verdens råstoffer, markeder og geostrategiske områder fortsætter EU i dag, hvor de gamle europæiske kolonimagter slap, med supermagtsdrømmen i behold.

**Stop unionen!
Folkeafstemning
om forfatningstraktaten!
Danmark ud af EU!**

APKs 4. kongres: Udtalelser

offentlige tjenester.

Vi opfordrer til enhed blandt alle folkelige, demokratiske og venstrekræfterne for at stå op imod krisen.

Vi mener at der må bygges **en kampfront mod krise, krig og reaktion.**

Denne front må blandt andet opbygges omkring følgende paroler og krav:

Vi vil ikke betale jeres krise! Ingen nødhjælp til kapitalen!

Opbyg den offentlige sektor for flertallet. Ingen profit på velfærd. Stop privatiseringerne.

Stop massefyringerne! Arbejde til alle! Frem mod 30 timers arbejdsuge!

Væk med alle begrænsninger i retten til at få understøttelse ved arbejdsløshed! Understøttelse til at leve af.

Højere løn og reguler pensioner, sygesikring osv. op i forhold til prisstigninger!

Bolig til alle! Ingen skal tvinges fra hus og hjem!

Arbejde og praktikpladser til alle unge!

Invester milliarder i velfærd, ikke i krig! Træk alle danske tropper hjem fra Afghanistan, Irak og andre lande!

Nej til monopolernes EU!

Nej til Nato!

Social genopretning - Velfærd til alle!

Krisen viser endnu engang, at udvikling og varige sociale fremskridt for folkene ikke er mulig under kapitalismen.

Den viser også, at arbejderklassens og folkenes befrielse kun kan opnås ved revolution og socialisme.

Kapitalismen er en forbrydelse mod klimaet

Udtalelse fra
Arbejderpartiet
Kommunisternes 4.
kongres

APK

Klimakatastrofen er snart ikke til at undgå. Verdens førende klimaforskere har i de sidste årtier gentagne gange gjort opmærksom på, at der kræves omfattende og omgående handling, hvis klimakatastrofen skal stoppes.

Men de taler for døve ører – det kapitalistiske system og dets politikere har ikke noget tilovers for ideer, der vil bremse markedets vækst eller få de enkelte kapitalister til at tjene færre penge.

At klimaforandringerne først og fremmest vil ramme den hårdest udbyggede og mest forarmede del af verden – de såkaldte udviklingslande – øger ikke interessen for klimaløsninger uden profitmulighed hos den vestlige verdens kapitalister.

Men politikere bliver nu nødt til i det mindste at lade, som om de tror på menneskeskabte klimaforandringer, men deres initiativer er individuelt funderede og derfor dømt til at fejle. Kampagner som ”Sluk lyset” og ”et ton mindre CO₂” er moralprædikener uden indhold – for selvom den danske befolk-

ning begyndte at bruge mindre strøm, ville de store energiproducenter DONG og Vattenfall ikke fyre mindre kul af.

Den kapitalistiske markedskonomin grundlov om, at markedet har brug for konstant vækst, står i vejen for reelle og langsigtede klimaløsninger og en reduktion af forureningen.

Så længe det kapitalistiske system eksisterer, vil energiproducenter og alle andre producenter vælge at producere på den billigst mulige måde – uanset hvilke humane og klimamæssige omkostninger denne produktion måtte have.

Det er kapitalismens behov for vækst der har skabt klimakatastrofen i første omgang, og det kapitalistiske system står nu i vejen for løsningen. Hvis klimaproblemerne skal løses, kræver det altså et opgør med kapitalismen og ind-

førelsen af et socialistisk, økologisk og lokalt baseret produktionssystem.

Til december mødes verdens ledere til FN's klimatopmøde, der afholdes i Bella Centret. Her vil reelle og langsigtede klimaløsningsforslag blive blokeret af den rige verdens politikere, der er i lommen på de store energiproducenter.

Klimatopmødet har altså i sig selv ikke nogen legitimitet, idet det kun tjener til, at politikere kan lade, som om de gør noget for klimaet.

I december og månederne før vil Danmark opleve fødslen af en antikapitalistisk klimabevægelse, og APK vil være at finde i denne og på klimabarrikaderne sammen med tusindvis af andre klimaaktivister. APK opfordrer fra sin 4. kongres både til store demonstrationer og civilt ulydige masseaktioner i månederne op til og under klimatopmødet.

Flere spørgsmål til APK - og flere svar

I KP8-2009 stillede GHK to spørgsmål til APK. Her følger de øvrige – samt flere svar

Tredje spørgsmål: Hvorfor blev der ikke nedsat en undersøgelseskommission efter krigen, der skulle finde ud af, om der var nogen medlemmer af de der folkeslag, der var blevet beskyldt for forræderi (Krim-tatarene fx), der rent faktisk var uskyldige?

Fjerde spørgsmål: Var kulakkerne ikke tættere på småborgerskabet end på kapitalisterne? Fx arbejdede de ikke også selv hårdt på deres marker, eller lod de landarbejderne klare langt det meste?

Femte spørgsmål: I DKP/ML's første program, står der, at de vil indføre etparti stat i Danmark. Går i stadigvæk ind for etparti staten?

Sjette spørgsmål: Enhver Hoxha forbød religion i Albanien, og i DKP/ML's første program står der også, at I aktivt vil bekæmpe religionen. Går i stadigvæk ind for det, og hvorfor tog Hoxha og gjorde sådan? Stalin var jo egentlig mere eller mindre sympatisk indstillet over for religionens rolle i samfundet (især efter at Nazi-Tyskland havde angrebet).

Håber, I vil svare på mine spørgsmål.

Med socialistiske hilsener
GHK

Svar på spørgsmål 3-6

Spørgsmål 3: Dette er igen et historisk spørgsmål, og en ordentlig diskussion af spørgsmålet er simpelthen for omfattende. Jeg må dog påpege, at jeg ikke kender til, at man beskyldte hele folkeslag for forræderi. Jeg vil derfor ikke gå ind i en diskussion, men vil dog påpege, at jeg ikke opfatter folkeslag som skyldige eller uskyldige. Forbrydelser begås af enkeltpersoner.

Spørgsmål 4: Jeg vil heller ikke gå ind

i dette historiske spørgsmål. Selvom disse spørgsmål er interessante til at forstå Sovjets udvikling, så er det dog ikke så vigtigt for Danmarks socialistiske udvikling. Danmarks landbrugsbefolkning er langt mindre, og landbruget er langt mere industrialiseret end i Sovjet. Dvs. det er nogle helt andre problemstillinger, vi står over for, end man gjorde i Sovjet, hvor størstedelen af befolkningen dengang var beskæftiget i landbruget.

Spørgsmål 5: Traditionelt har partier været udtryk for klasseinteresser. Venstre for landmændenes, det oprindelige socialdemokrati og senere kommunisterne for arbejderne osv. Da vi mener, at arbejderklassen og alle de øvrige progressive samfunds kræfter bør arbejde sammen for at skabe det socialistiske samfund, vil det være langt det mest fornuftige, at de kræfter, der ønsker socialismen, bliver organiseret i det samme parti. Samtidig er det klart, at det ikke kan være i særlig manges interesse at lade kapitalisterne organisere sig, så de efter en revolution kan samle sine ressourcer på at genoprette det undertrykkende kapitalistiske samfund. Vi mener altså, at det er bedst, at alle kræfter, der ønsker at være med til at skabe et socialistisk samfund, gør det i samme parti. Det er ikke ensbetydende med, at man ikke kan forestille sig flere partier under socialismen. Der er efter min mening bare ikke nogen god grund til, at man skal have partier for grupper med særlige interesser, hvis alle arbejder med det fælles mål for øje at skabe et socialistisk samfund.

Spørgsmål 6: Religion var ikke forbudt i det socialistiske Albanien. Offentlig religionsudøvelse var forbudt. Der er klar forskel.

Vi mener grundlæggende, at troen på guder er en overtro. Og overtro kan være en væsentlig hindring for ens personlige forståelse af sammenhæng (erkendelse). Når religioner sætter overtroen i system, bliver det ikke bare den enkeltes problem, det bliver et samfundsmæssigt problem. I USA tror en meget stor procentdel af befolkningen således, at biblens ord skal tages bogstaveligt. Det betyder f.eks., at menne-

Troels Riis Larsen, talsmand for APK

sker kun har levet i få tusinde år. Mennesker, der tror så bogstaveligt på biblen, forhindres i at erkende vigtige sammenhænge, f.eks. at mennesket er en et led i en lang udvikling, og at vores handlinger derfor også direkte påvirker den jord, vi lever på. Derfor tror mange af de bibeltro kristne i USA heller ikke på, at mennesket påvirker klimaet, og at det derfor også er mennesket (og dermed også dem selv), der skal gøre en indsats for, at det ikke går galt. Ligeledes sætter religioner ofte skel mellem hinanden, og dermed er religioner med til at sætte falske modsætninger op mellem mennesker. Derfor vil vi selvfølgelig aktivt bekæmpe religioner. Dette kan ske på mange måder. Alene ved at man nægter religionen plads i uddannelsessystemet – ingen særskilt kristendomsundervisning eller religionsundervisning, men derimod undervisning i religionen som historisk og samfundsmæssigt fænomen – vil man bekæmpe religionens betydning i Danmark. Adskillelse af stat og kirke er et krav allerede under kapitalismen. Religion er en privatsag.

Det er også vigtigt at forstå, at vi på ingen måde vil forhindre folk i at tro på en gud. Folk har selvfølgelig ret til at tro på de guder, de vil. Men de har ikke ret til at pådutte andre deres religion.

Jeg håber, du kan bruge svarene. Det er jo som sagt store diskussioner og egner sig bedre til at blive taget i fællesskab frem for lange skriftlige udredninger – der som sagt snildt kan blive til bøger. Hvis du ønsker at diskutere vores politik, er du altid velkommen til det.

Kammeratligst
Troels Riis Larsen

Til arbejderklassen, til det venezuelanske folk, til de undertrykte og udbyttede i verden

Et marxistisk-leninistisk parti er gendannet i Venezuela og træder nu offentligt frem med denne erklæring

Vi informerer hermed det venezuelanske folk, arbejderklassen, bønderne og de revolutionære i hele verden om, at Venezuelas Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti (PCMLV) er dannet. Partiet er opstået fra hjertet af proletariatet for at garantere dets organisering til kamp, baseret på demokratisk centralisme og ideologien om arbejderklassens ledende rolle i kampen imod borgerskabet og dets ideologiske undertrykkelse.

PCMLV dannes som en nødvendighed for arbejderklassen, der kan gøre krav på Marx', Engels', Lenin og Stalins lære. Det dannes for at styrke klassens organisering og for at forsvare de demokratiske fremskridt, som har fundet sted i Venezuela og Latinamerika gennem de patriotiske processer for at styrke nationerne, og som tillader os at bane nye veje for at garantere en ledende rolle for dem, der reelt producerer rigdommene: lønarbejderne og bønderne. Det er dem, som igennem deres daglige virke omdanner naturen for at sikre alle de materielle goder, uden hvilke samfundslivet ville være umuligt.

Vi gør krav på tesaerne fra grundlæggerne af marxismen-leninismen og slås for at gøre proletariatets historiske rolle i kampen for det nye samfund til virkelighed. Det er den klasse, som har til opgave at ødelægge kapitalismen og dermed de betingelser med udbytning, hvorunder menneskeheden har udviklet sig siden fremkomsten af det klassesdelte samfund og frem til i dag.

Det strategiske mål for PCMLV er erobringen af den politiske magt. For at opnå dette mål er det ikke nok at vinde frem inden for fagforeningerne, bondebewægelserne og de folkelige bevægelser. Det er også nødvendigt at udvikle et politisk lederskab med en dybtgående klassebevidsthed og klarhed omkring de strategiske mål. Dette opnås kun

gennem organisering og arbejde og ved at følge eksemplet fra de store revolutionære, der vandt sejr ved at anvende marxismen-leninismen som vejledning til handling, mens de fastholdt dens grundlæggende principper.

Imperialismens nuværende dybe krise skaber betingelserne for dens ødelæggelse, og loven om ulige udvikling skaber muligheden for revolutionens sejr i et enkelt land eller en gruppe af lande, hvor de objektive og subjektive betingelser er til stede, hvor organisationen af arbejderklassen, bønderne og andre udbyttede sektorer under ledelse af fortrospartiet muliggør erobringen af magten.

Det er under disse forhold, at vi offentliggør eksistensen af PCMLV, som

handler konsekvent ud fra den proletariske internationalismes principper, og i tillid til styrken hos de ægte marxist-leninister og erfaringerne fra den internationale kommunistiske bevægelse tilslutter vi os Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer.

Socialismen kan kun opbygges med arbejder-bonde-alliancen ved magten og med et væbnet folk!

Længe leve den proletariske internationalisme!

Arbejdere og bønder, slut jer til PCMLV, jeres parti!

Centralkomiteen
PCMLV
Marts 2009

Invitation fra DKU Sommerlejr 2009

5. - 9. august: Sommerlejr 2009 på Vestsjælland!

Hvis du har en rød tand og synes, der skal rokkes ved det gamle kapitalistiske gebis, er du hermed inviteret til sommerlejr fra d. 5. - 9. august på Vestsjælland.

På lejren vil vi samle op på erfaringerne fra de sidste års velfærdskampe, fristedskampe, kampen for et frit Palæstina og mod krig i det hele taget.

Vi vil diskutere de aktuelle politiske temaer - heriblandt den økonomiske krise og konsekvenserne, klima-krise. Og selvfølgelig det vi mener bliver mere og mere aktuelt for hver dag der går, nemlig en helt anden verden med socialismen som overskrift.

Hvordan fanden vi bekæmper de problemer som kriserne fører med sig på kort sigt? Hvilken bevægelse skal der til og hvordan?

Hvilke krav skal på dagsordenen og hvordan stille dem for en reel indsats på klima-området, der vender sig imod profitjagten i det kapitalistiske system.

Vi vil vende terrorlovenes effekt og

den måde de bliver brugt på til at undertrykke protester mod den krise- og krigspolitik, regeringen fører.

Og så skal kulturkampen have et ordentligt smæk der afslører regeringens forskellige kanoners falske drøn og skaber grundlag ny kultur og nye toner. Vi skal ikke bare sidde og snakke hele vejen igennem, men også lære gennem handling. Vi skal lære at organisere politisk, vi skal lære at skrive artikler, noveller mm., opføre teaterstykker, lære at gøre det rigtige i gaderne - og så skal vi lære hinanden at kende gennem diskussionerne, lege og sociale og kulturelle aftener i revolutionens tegn.

Er du frisk på ovenstående så tag med på sommerlejr fra d. 5-9 august, på tværs af alder, køn og statsborgerskab. Vi glæder os til at se dig.

S.U. hurtigst muligt på dku@dku99.dk (og du kan jo skrive hvis du vil vide noget mere om lejren)

Mvh. DKU

Støtter også SFU nu EU-oprustning?

Pressemeddelelse fra Folkebevægelsen mod EU.

I påsken vedtog et flertal af deltagerne på landsmødet i SF's Ungdom at ændre EU-politisk kurs. Organisationen går nu bl.a. ind for afskaffelse af to af de danske EU-undtagelser – den retlige og den militære.

- Skal SF's Ungdom nu indrulleres i en EU-hær, som ikke udelukker atomvåben eller angreb uden FN-mandat?

spørger Rina Ronja Kari fra Folkebevægelsen mod EU

- Det er trist, at SFU's landsmødedeltagere har givet efter for presset fra Bruxelles. SFU'erne vil tilsyneladende "ikke længere være vagthunde, men magthunde", som den afgående SFU-formand Emilie Turunen har sagt, udtaler Rina Ronja Kari, en af spidskandidaterne for Folkebevægelsen mod EU og talsperson for Ungdom mod EU.

- Men foretrækker SF's Ungdom virkelig at logre for magthaverne frem for at vogte befolkningens interesser i Danmark såvel som i omverden? Vil de unge SF'ere med i et fælles EU-militær, der inkluderer franske og britiske atomvåben, og som EU-hæren ikke vil udelukke at bruge? Vil SFU virkelig trække os ind i en EU-hær, som ikke kræver FN-mandat, før den rykker ud i verden – herunder i de store EU-landes tidligere kolonier?

'Socialisme før og nu'

Debat i Oktober bogbutik, Egilsgade 24, kld., 2300 Kbh. S
Tirsdag den 5. maj kl. 19.00

Taler bl.a.: **Frede Klitgård** (formand for Aktive Modstandsfolk)

APK og DKU i København inviterer til debat om hvilke udfordringer den kommunistiske bevægelse står overfor i dagens Danmark - og om de erfaringer der er gjort med socialisme, siden vinterpaladset blev stormet af bolsjevikkerne i 1917.

Karl Marx er bedst og bredest kendt for sin analyse af den kapitalistiske økonomi og dens indbyggede kriser. Men marxismen vil *forandre*, det ligger i dens natur. Ved at påpege de nuværende modsætninger i det økonomiske system, stiller den sig den opgave at sætte et andet system i stedet.

Det samfund Marx stiller op som alternativ er det socialistiske. Unægtelig et udskældt fænomen i den borgerlige presse og et ret bredt begreb i daglig tale - men for marxismen er der tale om en ret præcis definition, som Marx kaldte "den videnskabelige socialisme".

1. Maj i Århus

Mød Arbejderpartiet Kommunisterne

Botanisk Have,
Amfi-Scenen
Kl. 14 - 17

Vi siger til A.P. Møller og hele stor-kapitalen, bankerne og forsikrings-selskaberne:

**VI VIL IKKE BETALE JERES
KRISE!**

Vi opfordrer alle kapitalismens modstandere til at skabe en

**FRONT MOD KRISE, KRIG OG
REAKTION!**

Kun ved at stå sammen, kan vi vinde over kapitalismen.

For APK er et socialistisk Danmark ikke en illusion, men den eneste mulige fremtid for danskerne såvel som for verdens folk.

Hvis vi vil opnå varige forbedringer for flertallet, er et socialistisk samfund nødvendigt.

**Gå ind i arbejdet for en
socialistisk fremtid!
Støt Arbejderpartiet
Kommunisterne!**

A. F. Rasmussen

*nu Nato generalsekretær, forlod posten
som statsminister efter 8 år, og følgende
mærkbare*

*skadesvirkninger for befolkningen,
men om han forvolder
mindre skade i sit nye job, er stærkt tvivlsomt, -
da han har krudt og kugler under sig,
og derved fremstår som en,
- rygende missilbombe.*

N.B.

DYT for Mumia

Fredag den 24. april fylder Mumia Abu-Jamal 55 år efter foreløbig 27 år i fængsel.

Den amerikanske højesteret afviste den 6. april Mumias appel om en ny retssag, baseret på beviser for en racistisk udvælgelse af juryen under anklagerens del af retssagen i den oprindelige rettergang i Philadelphia i 1982. Grundlaget for denne appel er den amerikanske højesterets såkaldte "Batson-beslutning" i 1986. En retsbeslutning om, at potentielle jurymedlemmer ikke kan udvælges på grundlag af race.

Det blev vurderet som et stærkt grundlag for få ændret Mumias dom, men bestemt ikke det eneste. Ifølge Amnesty Internationals detaljerede gennemgang af sagen blev Mumia i 1982 nægtet retten til en retfærdig dommer og en fordomsfri jury og nægtet retten til at repræsentere sig selv samt retten til tilstrækkelige ressourcer til at forberede sit forsvar. Hertil kommer, at anklagemyndigheden tilbageholdt afgørende beviser for forsvar, dommer og jury og

bestak det vigtigste vidne til at lyve, samt intimiderede mindst ét andet vidne til at falsk vidneafgive. Efter Amnesty-rapporten er der fremkommet mere bevismateriale om anklagemyndighedens og medlemmer af juryens fortsatte sammensværgelse for at holde beviser, der peger på Mumias uskyld, ude af sagen. I det mindste indikerer disse beviser, at der er begået alvorlige fejl fra anklagemyndigheden og domstolens side. Det var netop den slags fejl, der førte til, at anklagerne mod tidligere senator Ted Stevens blev omstødt for to uger siden (han var anklaget for at tage imod bestikkelse).

Den tredje appelrets afvisning af Mumias appel på grundlag af "Batson-beslutningen" har chokeret mange juridiske observatører, eftersom retten hermed fastsætter nye standarder for appel i strid med egen praksis. Et af medlemmerne af panelet på tre dommere, som tog beslutningen, skrev en sønderlemmende 41-siders dissens, der understreger, at Mumia ikke blev tildelt de samme rettigheder, som tidligere appellanter har fået ved samme domstol.

Kun en stærk international kampagne kan vinde den længe ventede frihed for Mumia, denne åbenhjertige, prisbelønnede journalist, og stoppe en 27-årig sammensværgelse med henblik på at lukke munden på ham med juridisk lynchning eller et liv i fængsel uden prøveløsladelse. Begge muligheder er uhyrlige krænkelse af Mumias menneskelige og forfatningsmæssige rettigheder, og vi vil ikke lade dem foregå upåtalet. Mumia har brug for vores bevægelse, og vores bevægelse har brug for Mumia.

Du kan underskrive kravet Free Mumia her www.iacenter.org/mumiapetition og læse om Mumia-sagen her: www.freemumia.com

Oversat fra engelsk af GBe

Hyldestkoncert til Pete Seeger

We shall overcome!

Arrangør: Laboratoriet for politiske viser, Kunstnere for fred og Budskab fra græsrodderne

*Søndag den 3. maj
kl. 15-18
Sted: BJMF, 3F,
Trekronergade 26,
Valby
Pris: 50 kr. ved
indgangen*

*Program:
Allan Klitgård,
konferencier
David Rovics
Jan Hammarlund
Tamra Rosanes og Noa
Leif Monnerup
Peter Abrahamsen og
Katja
Arne Würgler
Eddie Skoller
Anne Eltard*

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag-fredag 16-19
Tirsdag i ulige uger 13-16

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Krisens ansigter

De rige fortsætter med at blive forgyldt. Senest har skattereformen sikret dem et årligt økonomisk tilskud i milliardklassen. Trods det åbenlyse i deres ulovlige såvel som lovlige spekulationer så er der ingen politikere eller myndigheder, der rejser spørgsmålstejn ved essensen af samfundets økonomiske struktur. Disse kredse bestikkes på højeste plan med golf og jagtture. Intet nyt under solen.

Når der sættes fokus på nogle af kapitalens ømme tæer, så er det på skrømt.

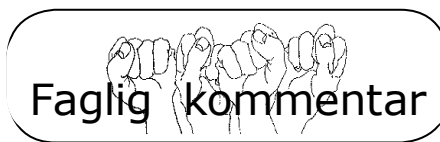
Eksstatsminister Poul Nyrup Rasmussen har med den socialdemokratiske gruppe i EU-parlamentet i fire år rejst spørgsmålstejn ved kapitalfondenes forretningsgang. Gruppen var i sommers faktisk ved at lægge sagen på hylden, men så indtraf krisen, og fondene ser nu ud til at skulle tjene som en slags syndebuk, så politikerne kan vaske hænder i befolkningens øjne.

I den kommende uge kommer et politisk indgreb fra EU-kommissionen, der sandsynligvis vil begrænse fondenes mulighed for gældsætning, men ikke vil pille ved det afgørende: deres forretningsmetoder, der består i opkøb af virksomheder, hvorefter de ved rationaliseringer, fyringer og med tempoopskruning kan sælge den dyrt. Når arbejderne udbyttes hårdere, så stiger værdierne. Det er kapitalens logik, og den sætter EU-kommissionen ikke ud af kraft.

Kapitalfondene har forsvaret sig med, at de virksomheder, hvor de køber sig ind på bestyrelsesposter, ikke har "sovende" bestyrelser. Roskilde Bank nævnes som et eksempel, hvor direktøren kørte et soloridt med bestyrelsen på bagsmækken.

Fakta er, at bortset fra en ualmindelig hasarderet spekulant ved navn Sten Bagger så forløber alt i fred og ro, uden tiltaler, sigtelser, domsfældelser og straffe. Revisionsfirmaet KPMG tørrer

Krisen rummer to parter, der gennemlever den ud fra hver deres situation. Kun klassekampen kan rokke ved denne ulighed. Lad 1. maj blive gennemsyret af denne stemning.

problemerne af og sveden af panden.

De rige forbliver rige og forgyldes fortsat. Luksuslivet leves videre bag sikkerhedsvagter.

I den anden ende af samfundets pyramide befinder det store flertal af befolkningen sig: de, der betaler gildet – og kapitalisternes krise. Beslutninger på direktionsgangene er nok til at uddele straffene til dem. I den forbindelse er private som offentlige arbejdsgivere ualmindeligt rundhændede.

Det er også i den ende af skalaen, at boligmarkedets bristede boble mærkes. Flere hundrede tusinde lønmodtagere er i bedste fald teknisk insolvente. Andre har oplevet tvangsauktioner med voldsom gæld og måske familiesammenbrud som følge. Atter andre kan slet ikke få en bolig, som de kan betale.

Andre hundredtusinder er udstødt af arbejdsmarkedet og efterladt i et overførelsessystem, som bygger på mistilid, hån og ydmygelser. Overførselsindkomstens størrelse – med manglende regulering i forhold til prisstigninger – er i sig selv en ydmygelse, der sætter den enkelte i en konstant kamp for overlevelse.

Hertil kan vi lægge en hel generation af unge, som er i færd med at afmontere

ret deres sidste håb om så basale ting som arbejde og egen bolig. Mens yuppierne førte sig frem i 80'erne, fødtes denne generation, som kun har oplevet, at samfundsforholdene i neoliberalismens hårde behandling er blevet forringet.

Med den nuværende omfattende overproduktionskrise forsøger kapitalen og dens håndlangere at vælte endnu flere byrder over på det arbejdende folk. I denne uge har Gribskov kommune dikteret 400 ansatte i ældreplejen lønnedgang og en opskrivning af arbejdstiden i ét og samme hug! Angrebet på lønnen og arbejdsforholdene er meddelt pr. brev til den enkelte – helt uden om det faglige system. Det begrundes i, at kommunekassen er slunken.

Derfor skal 400 mennesker trædes på, blandt andre sosu-ansatte, som for præcis et år siden strejkede i adskillige uger for at få respekt for deres arbejde, højere løn og mere tid.

Kommunernes økonomi er udsultet, hvilket borgerne har mærket i mange år. Med krisen vil skridtene blive forsøgt ført yderligere igennem. De ansattes fagforbund FOA har reageret på Gribskovs frontalangreb ved at appellere til Kommunernes Landsforening – altså arbejdsgiverparten – om at gribe ind, og i anden omgang føre kommunen i retten for overenskomstbrud. Begge dele er udsigtsløse legalistiske skridt.

Angrebet kan kun slås tilbage ved mobilisering imod denne udvikling, på landsplan og med Gribskov kommune som spydspids. Det skylder FOA sine medlemmer.

Sidste års overenskomstkonflikt er en bekræftelse af, at der under kapitalismen ikke eksisterer varige goder. Kun socialismen kan garantere dette.

Det kan vi da i en situation, hvor 1. maj er på trapperne, huske hinanden og fagbevægelsen på. *FJ*